

વ્યકિતગત્ સ્નેહ એક આકર્ષણ છે, મોહનો
ચમકાર છે, દિલની ઉછળતી લાગણીઓની ઉપર-
છલી ભૂખ છે. સમષ્ટિગત્ સ્નેહ આત્માની
ભૂખને તૃપ્ત કરે છે, માણસને ઉચકે છે.
ઉપરને ઉપર લઈ જાય છે.

- ચિત્રભાનુ

દિવ્યદીપ

પ્રિય દર્શન

અંધાર ઘેરા ઘેરા અરણ્યમાં ભૂલા પડેલા
કોઈ નિરાશ પથિકને, દૂર અતિ-દૂર ટમટમતો
દીપક જેમ આશા ને હિંમત આપે છે, તેમ
અનંતના આ વિકટ પ્રવાસમાં, મને પણ,
પ્રેમા, તારું પ્રિય-દર્શન આશા ને હિંમત
આપે છે, એટલે જ હું વિનમ્ર ભાવે ભીખ
માથું છું કે હે પ્રેમા ! તારું પ્રિય દર્શન,
મારા આ એકલવાયા પંથમાં સદા પ્રકાશ
પાથરતું રહેા.

- ચિત્રભાનુ

આફ્રિકામાં પર્વ
પ્રકાશનો
દ્વિતીય વિશેષાંક

અંતરની પ્રબળ પ્રાર્થનાના પ્રકાશથી ભકતોનો ભાગ્યોદય

અનેક દસકાઓથી આફ્રિકાની ધરતી પર વસતા આપણા શ્રી જૈન દેરાવાસી સંઘ, સ્થાનકવાસી સંઘ, નાઈરોબી તથા મોમ્બાસા અને અનેક અન્ય ભાઈઓની ભાવના હતી કે સર્વે ધર્મના ધર્મગુરુઓ આ ધરતી પર અવાર નવાર પધાર્યા છે, પણ ઊંડે ઊંડે એ હતું કે જૈન ધર્મના કોઈ એવા પ્રખર, જ્ઞાની તત્ત્વચિંતક પ્રણેતાને આ ભૂમિપર ભારતથી બોલાવવા કે જેઓ જૈનધર્મના સાચા સ્વરૂપને સમગ્ર જનતા સમક્ષ એવી લાક્ષણિક શૈલીથી, વિચાર અને આચારથી પ્રત્યક્ષ દર્શન કરાવે કે જેથી જૈન ધર્મના સિદ્ધાંતોને સમજી, પ્રભુ મહાવીરે પ્રરૂપેલા આચારો અને તેની ગહનતાને આચરણમાં મૂકી અનેક આત્માઓ ધર્મના માર્ગે અનુસરી માનવ જીવનની સાર્થકતા સિદ્ધ કરીએ. આ હેતુથી આફ્રિકામાં વસતા ધર્મપ્રેમિઓએ ખૂબ, સતત પ્રયત્નો કર્યા, અને અંતરની વિનંતિઓના પ્રબળ બળથી, અમારા ભાવભર્યા આમંત્રણનો સ્વીકાર થયો.

તા. ૪-૭-૭૧ ના મંગલ પ્રભાતે આફ્રિકાની ધરતીને પ્રખર તત્ત્વચિંતક, પ્રેરણા અને કર્ણાથી સભર તેવાં પૂ. મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજીના પગલાથી પાવન બની, હર્ષથી ધર્મના અજવાળાં થયા છે, તેમ પત્રો દ્વારા અમારા અંતરનો ઉમળકો આ લેખીએ છીએ.

આજના આ શુભદિને કેન્યા પાટનગર નાઈરોબીમાં ધર્મ માંગલ્યનો દીપક પ્રગટ્યો અને પ્રકાશ પથરાયો છે. વિમાન આવ્યું અને હજારો આતુર હૈયાઓએ પૂ. ગુરુદેવને જયઘોષથી વધાવ્યા હતા અને ધર્મ પિપાસુ હૃદયો આનંદ ઊર્મિઓથી નાચી ઉઠ્યા હતા.

આજે શ્રી જૈન દેરાવાસી સંઘ તથા અનેક

સંઘો, જૈન અને જૈનેતરની ભાવના સાકાર પામી છે. પૂજ્ય મુનિશ્રીનું વિમાન ક્યારે ઉતરે અને દર્શન થાય તે માટે ટગર ટગર મીટ માંડી રહ્યા હતા, આખોમાં દર્શનની દ્રષ્ટિ અને હૃદયમાં સ્વાગતનો ઉલ્લાસ હતો, આજ સુધીમાં Airport પર ધર્મપ્રણેતાના સ્વાગત માટે કેન્યા ગવર્નમેન્ટના પ્રધાન Mubi Koinange આવ્યા હોય તેવું કદાપી બન્યું નથી અને આ બન્યું તેથી અમારા અત્રેના રહેવાસીઓનું વિશેષ ધ્યાન ત્યાં ખેંચાતું હતું અને મનમાં ગૌરવ હતો, આ એક હકિકત છે. આવું સ્વાગત દ્રષ્ય જોતાં ઘણાંઓની આંખમાં હર્ષના અશ્રુ વહ્યા હતા અને અંદર અંદર કહેતાં હતાં કે ઘણા પ્રસંગો જોયા પણ આ ભાવનો ઉમળકો કદી અનુભવ્યો નથી, કારણ કે કેન્યામાં પ્રથમજ રાજ્યદારી ક્ષેત્ર તરફથી અમારા પૂ. મુનિશ્રીને આવકાર્યા છે, પૂ. શ્રીએ પ્રધાનને ભારત સાથેના સંબંધોની યાદ આપી હતી. અને પ્રધાને જૈનધર્મના સિદ્ધાંતો વિષે વધુ બાણવા ભાવના વ્યક્ત કરી હતી. પૂ. મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી હજારો માનવમેદનીને દર્શન આપતા આપતા શ્રી જૈનમંદિરે દર્શન, ચૈત્યવંદન કરી ઉતારે લઈ જવામાં આવ્યા હતા.

ત્યારબાદ દસ વાગે શ્રી વીસા એસવાળ મહાજનવાડીમાં પૂ. મુનિશ્રીનો સત્કાર સમારંભ યોજાયો હતો, તેમાં સામૈયું, ગહુલીઓ વગેરે હતું, પણ નવ વાગ્યાથી હજારો ભાઈજેનો, યુવાન અને યુવતિઓ શિસ્ત પૂર્વક ઉમટી આવ્યા હતાં, સ્વાગત થયા બાદ નાઈરોબી જાતિના પ્રમુખશ્રી કાન્તીભાઈ નરશી શાહે મુનિશ્રીને હાર્દિક આવકાર આપતું પ્રવચન કર્યું હતું.

“આ ઐતિહાસીક પ્રસંગ અહીં વસતા

હજારો જૈનોની અંતરની ઊર્મિઓનું આશાનું એક પ્રતિક છે, અને અમે અહીં વસતા જૈનો જે દસ દસ દસકાઓથી આજની ઘડીની તિતીક્ષ્ણ કરતા હતા, તેનું સાકાર દર્શન કરી ભાગ્યનો ઉદય થયો હોય તેવું અનુભવીએ છીએ.

મોખાસાના શ્રી સંઘના પ્રમુખ શ્રી જુઠા-લાલભાઈ અને અન્ય હજારો આગેવાનોએ પૂ. શ્રીનું સ્વાગત કરતાં કરતાં તેઓ શ્રીના જીવન કવન વિષે પ્રકાશ પાડ્યો હતો. આજે દસથી પંદર હજારની માનવમેદની ઉત્સુકતાથી અને ઉમંગકાથી પૂ. શ્રીના પ્રવચનને શ્રવણ કરવા આતુર બની રહી છે, છતાં પણ થોડું બોલવા સમય માંગું છું.

સાચા ક્રાંતિકાર અને સત્યના માર્ગના પથિકથી સમાજ બળભળી ઉઠે એ સ્વાભાવિક છે, તેમ છતાં એ માથે પ્રહારોની ઝડી વરસે છે છતાં એ સમભાવ પૂર્વક પોતાના લક્ષ્ય તરફ પ્રયાણ કરી રહ્યા છે તેજ ખરા સાધુ છે. આપ સૌ પૂ. શ્રીને શ્રવણ કરવા આતુર છો તે હું જાણું છું, વધુમાં હજારો માણસો અંદર છો અને બહાર ૧૨૦૦ થી ૧૫૦૦ ગાડીઓએ રસ્તો બંને બાજુએ રોકી રાખ્યો છે.

પૂ. મુનિશ્રીએ અનોખી લાક્ષણિક શૈલીમાં મંગલ પ્રવચન કરતાં દરેક આત્મામાં રહેલું સત્વ અને સત્યનો આવિષ્કાર કરી જીવનનું સાચું દર્શન મેળવી, આત્મશુદ્ધિ દ્વારા આત્મશાંતિ મેળવવા પ્રેરણા કરી હતી અને જનતાએ હર્ષનાદોથી વધાવ્યા હતા. આજથી સવાર અને સાંજના બે પ્રવચનો નિયમિત થશે.

પ્રમુખ શ્રી કાન્તીભાઈએ પ્રવચન કયું તે આ છે. આફ્રિકામાં વસતી જૈન જનતા આજે

તો એ અનુભવે છે કે ઘણા ઘણા વર્ષો પછી અમારા દિલ અને દિમાગના તાર ઝણઝણી ઉઠ્યા છે. અમારા અંતરમાં એમની વાણીએ અમરતાનો આહ્વાન જગાવી દીધો છે, આ વિભુતીએ અમારી ધરતીને પાવન કરી છે, જે દસકાના સતત પ્રયાસ પછી વર્ષોથી સેવાએલી ઝંખના ફળીભૂત થઈ ગઈ છે.

આ યુગના પરિવર્તનને પીછાણી ભારતીય અને જૈન સંસ્કૃતિ અને ધર્મના પિયુષ પાવા પૂજ્ય મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી (ચિત્રભાનુ) પધાર્યા ત્યારે આફ્રિકાની ધરતી તો પાવન થઈ પણ દસ દસ માઈલ સુધી રસ્તા પર બંને બાજુએ માનવમેદની દર્શન કરવા જે આતુરથી ઉભી હતી તે જોઈ મારૂ હૃદય હર્ષથી પુલકિત બની જતું હતું. આજે મહાજનવાડીમાં હજારોની સંખ્યાને પૂ. મુનિશ્રીએ પોતાનું પ્રવચન સંભળાવ્યું ત્યારે આતુર હૃદય ભર્યા શ્રોતાઓ જાણે પ્રેરણા અને ચેતના ભર્યા પ્રવચનથી હૃદયે હૃદયે એ શબ્દોને અંદર કોતરીને ભરી રહ્યા હતા. ભગવાન મહાવીરનો સંદેશો જ્યારે પૂ. શ્રીએ પ્રવચનમાં કહ્યો ત્યારે ચારે તરફ પવિત્ર અને આધ્યાત્મિક દર્શન દેરાવતો હતો. વધુમાં હવે તો આ ધરતી પર પૂ. મુનિશ્રી ફક્ત જૈનોના નહીં પણ સમગ્ર જનતાના ભાવોથી વંદનીય બની ગયા છે. ઈતિહાસના ભીતરમાં ડોકીયું કરતાં શ્રી કાન્તિભાઈએ કહ્યું કે સ્પર્ટ-પણે હવે સમજશે કે આફ્રિકાની ધરતી પર તમામ પ્રજા માટે આ પહેલો જ પૂનિત પ્રસંગ છે અને આ પ્રસંગ નાઈરોબી પાટનગરમાં શ્રી જૈન દેરાવાસીસંઘનાં મા. પ્રમુખ શ્રી જુઠા-લાલભાઈ, મા. મંત્રી શ્રી કેશવજીભાઈ, મા. ઉપપ્રમુખ શ્રી દલીચંદભાઈ, મા. સહમંત્રી શ્રી શામજીભાઈ, શ્રી સંઘના ટ્રસ્ટી શ્રી મેઘજીભાઈ ધનાણી તેમજ વીસા ઓશવાળ જ્ઞાતીના

તમામ સભ્યો વગેરે સૌએ સ્વાગત કર્યું હતું. અને એથી વધુ પ્રશંસીય પ્રસંગ તો એ હતો કે આવી જાહેર સભામાં અશ્રુભિની આંખોએ, કેટલાએ યુવાનોએ મધપાન તથા અભક્ષ્ય ખોરાક ન ખાવાની પ્રતિજ્ઞાઓ કરી હતી. કારણ કે પૂ. શ્રીના રામબાણુ પ્રવચનો માનવી માત્રને જાગૃત કરી દે તેવા છે અને એ કારણે આજે યુવાન વર્ગ પૂ. શ્રીના દર્શન અને પ્રવચનથી મુગ્ધ બનતો જાય છે.

શ્રી ડીવાઈન નાલેજ સોસાયટીના કાર્યકર્તાઓ

શ્રી પ્રવિણભાઈ જે. શાહ આજે (વીસા ઓસવાલ સંઘ નાઈરોબીના ઓનરરી સેક્રેટરી છે,) તેમને આ પત્ર લખ્યો છે.

પૂ. મુનિશ્રી ચિત્રલાનુજી જ્યારે આફ્રિકાની ધરતી પર વિમાનના પગથિયા ઉપરથી નીચે પધારતા હતા ત્યારે પૂર્વમાંથી જેમ સૂર્ય ઘેરા વાદળોને દૂર દૂર હટાવી પોતાનો પ્રકાશ ધરતી પર પાથરે છે, તેમ પૂર્વમાંથી પૂ. મુનિશ્રી પણ એવો પ્રકાશ લઈને પધાર્યા છે કે જેથી અમારા જેવાં ઘણા ઘણા આત્માઓ જે દુઃખોના અંધકારમાં છે તેમને આ અંધકારમાંથી બહાર લાવશે.

હજારોની મેદનીમાં અમારા સઘે પૂ. શ્રીના દર્શન કરી, જે અંતરના ઉંડાણમાંથી, હૃદયના ભાવોને વ્યક્ત કરતું સંગીત અને તેની સાથે હૃદયમાં સુખની અનુભૂતિનું સ્પંદન કર્યું, તેનું વર્ણન કરવા કલમ અશક્ય બની જાય છે, પણ જેને એ માણ્યું હશે, તે સુખની પરાકાષ્ટાની પળો હશે. તેઓ લખે છે કે પૂ. મુનિશ્રીનું આવાગમન એ એક ભાવી પેઢીને માટે ઐતિહા-

સિક શુભ પ્રસંગ આલેખારો, તેમનો પત્ર અંગ્રેજીમાં છે.

It is a historic moment that a Jain Muni heard the "Vibration of Disire" of thousands of Jains in East Africa and visited this part of the world.

ત્યારબાદ લખે છે કે, હજારો માણસોની સમક્ષ પૂ. શ્રીએ પ્રવચન કર્યું હતું, તે શ્રવણ કરતાં હજારો શ્રોતાઓના મસ્તક નમી પડતા હતા. અને મનમાં વિચારતા હતા કે આ ત્યાગી સંતે પોતાના પ્રત્યેક ભૌતિક સાધનો, સંસારના સુખોને ફેંકી દીધા છે છતાં પણ આજે વિશ્વના દરેક મુશ્કેલીઓ ભર્યા કોયડાઓ અને પ્રસંગો છે, તેની વચ્ચે આજના યુવાનો અને યુવતિઓના વિચારો, વર્તન અને વાતાવરણનો સુમેળ નથી, તેઓની આસપાસ વાતાવરણના ઘણા પ્રલોભનો છે, વિધ વિધ પ્રકારના બંધનો છે. ભૂતકાળ માટે તેમને સમભાવ છે, પૂજ્યભાવ પણ છે, પરંતુ વર્તમાનના વિચારોથી અનુરૂપ થવાતું નથી, ચાલુ ચીલામાં તેમનો ગજ નથી, તેથી આવા સમયે "ઉપરવાળાએ" અમારી પ્રાર્થના સાંભળી અને પૂ. શ્રી પધાર્યા અને ધર્મ, જ્ઞાન અને આ યુગને સમજણદ્વારા સુમેળ, સંપ અને ઐક્યતા એક બીજા પ્રત્યે કેમ વધે તે પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે. હજારોની મેદનીમાં એવું pin-drop silence, never before we have experienced such large attentive gathering અહીંના શ્રીતાઓનો આનંદ વ્યક્ત કરી શકાય તેમ નથી, પણ અહીંની શુભભાવનાની હવા ઉડતી ઉડતી ત્યાં સૌના હૈયે આવતી જશેજ, એક એક ગામમાં દસથી બાર હજાર Asian ની વસતીમાં આઠથી દસ હજારની માનવમેદની

દરેક પ્રવચનમાં આતુરતાથી શ્રવણ કરશે તે વાત તેઓ શ્રીના પધારવા પહેલા વિચારી શકાતી ન હતી, કારણ કે આજ સુધીમાં અનેક સંપ્રદાયોના ધર્મગુરુઓ પધાર્યાં તે પણ આવું દ્રશ્ય જોયું નથી. પણ આજે સાક્ષાત દ્રષ્ટિએ અનુભવીએ છીએ, અહીં આ જન્મથીજ રહેલા ઘણા ઘણા આત્માઓએ જૈન સાધુના દર્શન જ કર્યો નથી. તેમના નયનોમાં આનંદના આશ્રુઓ અને હૃદયમાં ઉમળકા જોઈએ છીએ પણ વર્ણન અશક્ય છે. આટલા પ્રવચનોના શ્રવણથી તૃપ્તિ તથી વળતી તેથી ઉપાશ્રયમાં નવથી દશ પ્રશ્નો-ત્તરી પૂછવાની રજા આપવામાં આવેલ છે. એ લોકો કહે છે કે અમારા જીવન દરમિયાન પ્રશ્નોના ઉત્તરોજ અમને મળ્યા નથી તેથી આ મુખેથી ઉત્તરો મેળવતા પોતાની જાતને ધન્યવાન માને છે.

દારેસલામમાં ભવ્ય સ્વાગત

દારેસલામમાં જૈનસંઘનો સંદેશો

પૂ. શ્રી ચિત્રભાનુજી મહારાજ તા. ૧૪ મી એ મોમ્બાસાથી સીધા ચાર્ટર પ્લેઈનમાં ટાંગાને એક કલાકનો પ્રવચનનો લાભ આપી અમારાં ભાગ્યના દ્વાર ખોલવા દારેસલામ પહોંચ્યાં હતા. મોમ્બાસા છોડ્યું ત્યારે જૈનો એકલા નહી પણ AFRICAN LEADERS વિદાય આપવા આવ્યા હતા.

અત્રેનો સંઘ આપનું ભાવભર્યું સ્વાગત કરતાં જણાવે છે કે અમારા જીવનનું એક નવું પ્રભાત ઊગ્યું છે. આજે અમારા પ્રાંગણમાં માનવ માત્ર પત્યે સમદ્રષ્ટિ રાખનાર દુનિયાના મહાંત પધાર્યા છે. આપના અણુ અણુમાં સૌને શાંતિ પમાડવાની તમન્ના છે માનવ

માનવ વચ્ચે સંગઠન અને પ્રેમનું જોડાણ કરવાની ભાવના છે. કરુણાનો ધોધ વહાવવો એજ એઓશ્રીનું કર્મ છે.

આવા મહામુનિશ્રીને નમી નમી અમો આપનું સ્વાગત કરીએ છીએ. સ્વાગત બાદ પૂ. શ્રીએ પ્રવચનનો પ્રારંભ કર્યો હતો. પ્રવચનમાં ત્યાંના આપણા ઇન્ડિયન હાઈ-કમિશનર અને તેમના ધર્મપત્ની અને હજારો માનવો હાજર હતા. ઇન્ડિયન હાઈ-કમિશનર મી. મહેતાએ પૂજ્યશ્રી સાથે એક કલાક વાર્તાલાપ કર્યો હતો.

મોશીનું મહાભાગ્ય

આ યુગના પરિવર્તનોને પિછાણી ભારતીય સંસ્કૃતિના પિયુષ પાવા પુજ્ય મુનિશ્રી ચંદ્ર-પ્રભસાગરજી (ચિત્રભાનુ) અમારી ધરતીના આગમનને મોશીની જનતા સહર્ષ સત્કારે છે.

ભારતના જૈનોના ઇતિહાસમાં જૈન સાધુની પ્રણાલિકામાં હજારો વર્ષમાં જે સાહસ કોઈ જૈન મુનિમહારાજે ન કર્યું હોય તેવું ઉજ્જવળ ઉદાહરણ તેઓશ્રીના આગમનથી જૈન સમાજમાં નોંધાશે, તેઓશ્રીનું ૧૭-૭-૭૧ મોશી એરપોર્ટ ઉપર આગમન થયું, ત્યાંથી ગીતા હોલમાં પધરામણી અને સ્વાગત થયું. રાત્રે ગીતા હોલમાં જાહેર પ્રવચન હતું, તા. ૧૮ મીએ પણ અમને લાભ પ્રવચનનો મળશે, તેથી ઘણો હર્ષ થાય છે, મોમ્બાસા દેરાવાસી જૈન શ્વેતાંબર સંઘે આજની East Africanની પરિસ્થિતિને ખ્યાલમાં રાખી આપશ્રીનું અત્રે આગમન કરાવ્યું અને અમો સૌને આપશ્રીના દર્શન કરાવ્યા તે બદલ હું સંઘનો આભાર માનું છું.

મોશી જેવા નાના ગામની, જનતાની હૃદય-પૂર્વકની ભાવના નીહાળી પૂ. ગુરુદેવે દર્શન આપ્યા, અને એ દિવસમાં જે પ્રવચનો કર્યાં તેમાં આપણામાં જાગૃતિ તથા હિંમત ખીલવી તે ખરેખર આપણા અહોભાગ્ય છે.

આપણા સૌ તરફથી પૂ. મુનિશ્રી માટે ભાવના સિવાય બીજા કોઈ શબ્દો નથી, એટલે પ્રભુ પાસે તેમની તંદુરસ્તી માટે પ્રાર્થના કરું છું, અને આપણને સૌને તેમના અ.શીર્વાદ ઝીલવા પચાવવા શક્તિ આપે.

લિ. વિશા ઓશવાળ જ્ઞાતિ, મોશી

સંતના પાદ પંકજથી મોખ્યા- સાની ધરતી પાવન બની

મા. મંત્રીશ્રી કેશવજીભાઈ શાહ જણાવે છે કે તા. ૬-૭-૭૧ના મંગલ પ્રભાતે અમારા મોખ્યા-સાના સંઘમાં અદ્ભુત ઉત્સાહ હતો. સાંજના ચાર વાગે પૂ. મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજ (ચિત્રભાનુ) પધારશે તેની આતુર-તાથીજ લોકોના હૈયા ઉત્સાહથી છલકી રહ્યાં હતાં, ચાર વાગ્યા પહેલાથીજ લોકોના ટોળેટોળાં હવાઈ મથક પર ઉમટ્યા હતાં, ૪-૨૫ મોખ્યાસા હવાઈમથકે વિમાન ઉતર્યું, તેનું વર્ણન લખવું અશક્ય છે. સૌથી પ્રથમ શ્રી સંઘના પ્રમુખે વંદના સાથે મોખ્યાસા નગરપાલિકાના મેયર શ્રી બીટી પારકરની ઓળખાણ વિધી કરાવી હતી, તે વખતે શ્રી સંઘની કાર્યવાહી સિમિતિના સભ્યો, દરેક હિન્દી સંસ્થાના પ્રમુખશ્રીઓ તથા મંત્રીઓની પણ ઓળખાણ થઈ હતી.

પૂ. મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી (ચિત્રભાનુ) મહારાજશ્રીને ત્યાંથી ઉપાશ્રયમાં લઈ જવામાં

આવ્યા હતા, કારણ કે ઉપાશ્રય તથા દેરાસરજીના યોગાનમઃ વિશાળ માનવમેદની પૂજ્યશ્રીના આગમનની ચાતક જેમ વર્ષાની રાહ જુએ એ રીતે આતુરતાપૂર્વક રાહ જોઈ રહ્યા હતા. દરેક સંસ્થાના બાળકો ઉપાશ્રયના દ્વાર અ.ગળ Guard of Honour આપી સ્વાગત કર્યું હતું, ત્યાંથી પૂ. શ્રી સંઘના અગ્રણીઓ તેમજ સમુદાય સાથે જીનમંદિરમાં પધાર્યા હતા, ત્યાર પછી જનમેદનીના હજારો વંદન સ્વીકારતાં સ્વીકારતાં ઉપાશ્રયના હોલમાં યોજવામાં આવેલ વિશિષ્ટ સત્કાર સમારંભમાં પધાર્યા હતા. ત્યારે સંઘની બહેનોની ગહુલી શ્રી સંઘના ટ્રસ્ટી શ્રી કરશનદાસ શેઠ રચીત સ્વાગતથી બાળા-ઓએ પોતાની ઊર્મિભરી અંજલિ આપી હતી.

પૂ. મુનિશ્રીનું સ્વાગત શ્રી સંઘના પ્રમુખ શ્રી જુહાલાલભાઈએ કર્યું તે આ છે. સંકુચીત-તાનો ત્યાગ કરી પૂજ્યશ્રીએ અપનાવેલ ક્રાંતિકારી માર્ગ, જૈન ધર્મના પ્રાણુસમા અહિંસા અને અનેકાંત જેવા ઉદાત્ત સિદ્ધાંતોનો પ્રચાર કરવાની જે હિંમતભરી પહેલ કરી તે માટે પૂ. શ્રીને અંજલી આપીએ છીએ. પૂ. શ્રી પ્રેરીત ધર્મ માંગલ્યને જીવનમાં ઉતારવાની અપીલ કરી હતી.

શ્રી સંઘના મા. મંત્રીશ્રી કેશવજીભાઈ શાહે મુનિશ્રીના જીવનનો ટૂંકો પણ સચોટ પરિચય આપતા, વર્તમાન સમાજમાં પ્રવર્તતિ અસ્થિરતા, અસંતોષ અને ભૌતિક વાતાવરણમાં પૂ. મુનિશ્રીના ઉપકારક ઉપદેશનો સાર ગ્રહણ કરી પોતાનામાં રહેલી શક્તિઓનો વિકાસ કરવા કંઈ હતું. પૂ. મુનિશ્રીના પ્રવચનો દેરાસરજીના-યોગાનમમાં યોજવામાં આવ્યો છે.

તા. ૬-૭-૭૧ના રોજ વીસા ઓશવાલ મહા-જન વાડીમાં શ્રી ભારતીય સ્વયંસેવક સંઘ

તરફથી પ્રવચન યોજાયું હતું. તા. ૧૦મીએ એજ સ્થળે વીસા એકાદશવાળા જ્ઞાતિ તરફથી અને તા. ૧૧ મીએ શ્રી સ્થાનકવાસી જૈન સંઘ તરફથી નવનાત મહાજનવાડીમાં પ્રવચન હતું. તા. ૧૨ મીએ હિંદુ યુનીયન તરફથી શંકરના મંદિરમાં અને તા. ૧૩ મીએ તથા તા. ૧૪ મીએ રોટરી ક્લબ મોમ્બાસા તરફથી પૂ. શ્રીનાં પ્રવચનો યોજાયા હતા., અને અરવિંદો સોસાયટીને ૧૯ અપાચો હતો. મોમ્બાસાના નિવાસ દરમિયાન સમગ્ર હિન્દી પ્રબલ પૂ. શ્રીના પ્રવચનોનો ખૂબજ ઉત્સાહ પૂર્વક લાભ અને ભાગ લીધો હતો એટલું જ નહીં પરંતુ તેઓ-શ્રીના ઉપકારક માર્ગ દર્શનથી તેઓશ્રીની ઋણી બની છે અને ફરી ફરીને અમારા જીવનમાં આવો અવસર સાંપડો તેવી દરેકની લાવના છે, હવે પૂ. મુનિશ્રી ટાંગા, દારેસલામ, મોશી અરૂંધાની જનતાને લાભ આપી પાછા તા. ૧૬-૯-૭૧ મોમ્બાસા પર્યુષણપર્વની આરાધના કરાવવા પધારશે. પર્યુષણમાં તેઓશ્રી કલ્પશુભ્રમ તેમજ ગણધરવાદ વગેરે વિષયો પર વ્યાખ્યાન કરશે.

લિ. કેશવજીભાઈ રૂપશી શાહ

શ્રી હિન્દુ યુનીયનના પ્રમુખના બે શબ્દો

મોશીની હિન્દુ જનતાની સર્વોપરી સંસ્થાના પ્રેસીડન્ટ-શ્રી હિન્દુ યુનીયનને આપના પુનિત પગલાંની આ દેશમાં પધારામણી થઈ તેને સહર્ષ આવકારે છે.

આપે જૈન ધર્મ એકલો નહીં પણ સમગ્ર હિન્દુ સનાતન ધર્મની આગેવાની સંભાળી, સુકાની બનીને જે World Religion Conference U. S. A. માં પધારવાનું નક્કી કર્યું

તે માટે યુનીયન પ્રાર્થના અને સફળતા ઇચ્છે છે. આપે બે દિવસ જે પ્રવચનો આપેલ તેનું શ્રવણ કર્યું છે તો જરૂર અમો અમારા જીવનની થોડી વધુ પ્રગતિ કરી શકીશું.

આપની સમક્ષ વિરોધનો વંટોળ હોવા છતાં, આપે જે પરિશ્રમ વેઠી આફ્રિકા પધાર્યા અને અમારા મોશી જેવા નાના ગામને પણ ભૂત્રી શક્યા નહો, વધુમાં આપના પ્રવચનથી અમારામાં જે જ્ઞાનનું સિંચન કર્યું છે તે માટે ખુબ ઋણી છીએ.

અમો ભાઈઓ અને બહેનો અંતઃકરણ પૂર્વક વિનંતી કરીએ છીએ અને ઇચ્છીએ છીએ કે જો આપને અમારા આ મોશી ગામ માટે થોડો વધુ સમય બીજી વખત અવશ્ય પધારીને આપો, જો પધારશો તો અમને કૃતાર્થ કરશે.

અમો સૌ આપની તંદુરસ્તી અને દીર્ઘાયુષ્ય માટે પરમકૃપાળુ પરમાત્માને પ્રાર્થના કરીએ છીએ, અમે ધાર્મિક ક્ષેત્રે જનતાને જ્ઞાનના વારો સીંચવા પ્રભુ આપને સદા સંપૂર્ણ શક્તિ બક્ષે એ જ અભ્યર્થના.

લિ. બાબુભાઈ ખંભાયતા

અરૂંશાના આંગણે અરુણોદય

અરૂંશાના આંગણે પૂ. મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભ-સાગરજી (ચિત્રભાતુ) નું અહીં આગમન અહીંની સમગ્ર જનતા માટે આનંદ અને ગૌરવ દિન સમાન છે.

જૈન ધર્મનાં પ્રચાર માટે આજના વૈજ્ઞાનિક યુગમાં તત્ત્વ ચિંતક, જૈન ધર્મ તેમજ હિંદુ

અંસ્કૃતિના વિશ્વ વિખ્યાત અને વ્યાખ્યાતા પૂ. મુનિશ્રીની ચાર વાગે અરૂંશાની ભૂમિ પર પધરામણી છે.

આજના યુગમાં આવા પ્રખર મુનિ મહારાજે પરદેશ વિચરવું જોઈએ, અને સત્ય અહિંસા અને અનેકાંતવાદના સિદ્ધાંતોનો પ્રચાર વિશ્વના ખૂણે ખૂણે જગતના અન્યધર્મના પ્રચારકોની માફક પ્રભુ મહાવીરનો સંદેશો શુંજતો કરવો જોઈએ, એવું દ્રઢપણે અમે માનીએ છીએ.

પુ. શ્રીનું આ દેશમાં પધારવું એ અહીં પૂર્વ આફ્રિકામાં વસતા પચીસથી ત્રીસ હજાર જેનો અને અન્ય જેનેતરો માટે તેમજ ભવિષ્યની પ્રજા માટે આશીર્વાદરૂપ બનશે, તે એક નીર્વિવાદ વાત છે, તેઓશ્રીના જ્ઞાનનો પ્રકાશ એટલે જૈન ધર્મનો પ્રકાશ અત્રે વસતા જૈન અને જેનેતરોમાં જરૂર પરિવર્તન લાવશે.

તા. ૧૮-૭-૭૧ રાત્રે શ્રી હિન્દુ યુનીયન હોલમાં પૂ. શ્રીનું પ્રવચન છે, સર્વેને આ સોનેરી તકનો લાભ લેવા હાર્દિક આમંત્રણ છે.

અરૂંશાની હિન્દુ જનતા ઉમળકાભેર સ્વાગત કરે છે. મુનિશ્રીનો સંદેશ જીવન માંગલ્યનો છે; તેમની સાધુતા સમન્વય ધર્મી છે, ધાર્મિકતા કર્તવ્ય પરાયણ છે અને જીવનની પ્રત્યેક પળોને એ સાધકના શહુરથી વધાવે છે.

મુનિશ્રીએ જૈન શાસ્ત્રો અને કેટલાં એ અંતરત્નોનું ઊંડું અવગાહન કર્યું છે, તત્ત્વજ્ઞાન અને ચિંતનથી આત્મદર્શન મેળવ્યું છે. સૌરાષ્ટ્ર, ગુજરાત તેમજ ભારત અને વિશ્વના અન્ય ભાગોના નાના મોટા ગામોનો વિહાર કરી તેમણે જનતાને જગાડવામાં માંગલ્યની

બોધપ્રદ વાતો અને યુવાન હૃદયોને નવી દ્રષ્ટિ અને જીવનના મૂલ્યો સમજાવ્યા છે, અમે ફરીથી વિનંતી કરીએ છીએ અમારા અરૂંશાની જનતાને આપનો ખૂબ લાભ આપો એજ પ્રાર્થના છે.

લિ. શ્રી હિન્દુ યુનીયન અરૂંશા
શ્રી વીસા એસવાળ જ્ઞાતિ અરૂંશા.

થીકાના સંગઠનને ધન્યવાદ

થીકાથી શ્રી સંઘના અગ્રગણ્ય શ્રી ભારમલભાઈ જણાવે છે કે પૂ. શ્રી નાઈરોબીમાં સાંજે T. V. ઉપર પ્રેસ ઇન્ટરવ્યુ થયો અને Television ઉપર ત્રીસ મિનિટ બતલાવવામાં આવ્યો હતો હવે (Voice of Kenya) તરફથી ટેલીવીઝન પર પૂ. શ્રીનું પ્રવચન ઇંગ્લીશમાં ગોઠવેલ છે, સમયની બહુજ મર્યાદા છે છતાં પણ પૂ. મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી (ચિત્રભાનુ મહારાજશ્રી) તા. ૨૧-૭-૭૧ અમારા Thika ગામને પાવન કરવા પધારવાનું જાણી ખૂબ આનંદ અનુભવીએ છીએ. પૂ. શ્રીના પધારવા માટે ખૂબ શાનદાર સ્વાગત કરતાં અમારા હજારો ભાઈ-જહેનો હર્ષથી ઘેલા બન્યા છે. દેરાસરમાં ચૈત્ય વંદન સાંભળતાં સૌના હૃદયમાં અલૌકિક ભાવના પેદા થઈ છે, ત્યાંથી Nyeri (નાયેરી) ગામમાં પૂ. શ્રી ચાલીશ મોટરો સાથે પધાર્યા હતા, નાયેરીના સીમાડે લોકો ટગર મીટ માંડી રાહ જોતા ઊભા હતા. વાજતે ગાજતે પોલીસ સાચકલીસ્ટો સાથે પૂ. શ્રીની પધરામણી થાય છે ત્યાં ત્યાં શાસન દેવનો જય જયકાર થઈ જાય છે, અમારી આફ્રિકાની ઘેલી થએલી પ્રજાના દીલમાં પૂ. મહારાજશ્રીનો ખૂબજ પ્રભાવ છે. પૂ. શ્રી જે જે ગામમાં પગલાં કરે છે ત્યાં ત્યાં

સર્વે ધંધાદારી જૈન ભાઈઓ દુકાના બંધ રાખે છે.

આજે અમારું East Africa જૈનો માટે યાત્રાધામ બન્યું છે, અહીંનું વાતાવરણ અનોખી આનંદની અનુભૂતિ દર્શાવે છે, અને આજથીજ અમારા આફ્રિકામાં જૈન ધર્મની શરૂઆત થઈ દેખાય છે. A New Chapter of Jainizm in East Africa આ ઐતિહાસિક ખીના છે. પૂ. શ્રીના બે પ્રવચનો સાંભળી અમને એ આનંદ વ્યક્ત કરવા શબ્દો નથી, અત્રેથી પૂ. શ્રી નાઈરોબી પધારશે કારણ કે ત્યાં તા. ૨૬ જુલાઈ માટે ભરચક કાર્યક્રમ યોજાયો છે.

તા. ૨૫-૭-૭૧

Oshwal Boy's Secondary School
Annual Parents' Day.

Managed by Oshwal Education
and Relief Board.

અમારા આ ક્ષેત્રમાં તો આપશ્રી જેવાની પધરામણીની ઘણી ઘણી જરૂરીઆત છે, આ યુવાન વર્ગને આજે આવા જાની અને માર્ગ ચિંધનાર, સાથે સાથે પ્રેમથી બોધ પમાડનાર વ્યક્તિ વીના ચાલે તેમ નથી.

આપે આ યુવાન વર્ગને પ્રવચનમાં સંસ્કારનું સિંચન કર્યું ત્યારે અમારું હૃદય નમન કરતાં કરતાં આભાર વ્યક્ત કરે છે.

પ્રિન્સિપાલ એચ. સી. જાની

પૂ. ગુરુદેવનો જન્મોત્સવ

તા. ૨૬ જુલાઈ '૭૧ના મંગળ પ્રભાતે નાયરોબી શહેરમાં તો ઠેર ઠેર વાજત્રો અને શરણાઈઓના શુર ગૂંજ રહ્યા હતા, વૃદ્ધ બાળ

અને યુવાન-યુવતિઓ આજનો આ શુભ દિન પૂ. મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી (ચિત્રભાનુ)નો જન્મોત્સવ ઉજવવા, મનાવવા ઉત્સુક બની ગયા હતા. ઘણા સગાઓની વર્ષગાંઠો ઉજવી, પણ તેતો એક પ્રણાલીકા હતી, ત્યારે આજે આવા ધર્મગુરુનો ૫૦ માં વર્ષના પ્રવેશમાં શુભ દિવસ આપણા આફ્રિકાના દેશમાં માણવાનો દહાવો મળ્યો તે એક અહોભાગ્યનું દર્શન કરવાનો પ્રસંગ સાંપડ્યો છે તેમ માનતા હતા. આખો દિવસ પ્રવચનો, સ્વાગતો, સ્નાત્ર પુજા વરઘોડો અને આનંદ મંગળ ઘેર ઘેર છવાઈ રહ્યો હતો, ત્યાંના અગ્રગણ્ય આગેવાન શ્રી મગનભાઈ ડોશીને ત્યાં નવકારસીનો લાભ આપ્યો ત્યારે સેંકડો માણસો સાથે પધાર્યા અને તેઓશ્રીના પત્નીએ આ શુભ દિનની ખુસાલીમાં રૂ. દસહજારનું દાન પરમાર ક્ષત્રિયના લાભાર્થે બડોલીમાં મોકલાવવાનું જાહેર કર્યું હતું, આવી રીતે બીજા ઘણા ભાઈ જહેનોને આ દિનની શુભ ભાવનાઓ માટે લહાણી, વાસણો, પુસ્તકો, અને ગરીબોને દાન કર્યા હતાં. ત્યારબાદ પૂ. શ્રીના ૫૦ માં જન્મદિને વીસા ઓસવલાલ જ્ઞાતિના પ્રમુખશ્રી કાન્તીભાઈ નરશી શાહે પ્રવચન કર્યું હતું.

સૌથી પ્રથમ આજે નાઈરોબીની જૈન અને જૈનેતર ભાઈ જહેનો તરફથી અંતરના અગાધ ઉંડાણથી ૫૦ માં જન્મદિને દીર્ઘાયુષ્ય માટે પ્રાર્થના અને લાખો વંદન કરે છું. પૂ. શ્રી આપશ્રીને આપની પ્રજાંસા પસંદ નથી એ હકિકતથી હું વાકેફ છું. આજે અમને પૂ. શ્રીના જન્મ દિવસ અંગે હિન્દુસ્તાન તથા ઘણા શહેરોના તાર મળ્યા છે. સૌની એકજ પ્રાર્થના છે કે પૂ. શ્રીને દીર્ઘ આયુષ્ય બક્ષો. અને એટલેજ અત્યારે જે કંઈ કહીશ એમાં વધુમા વધુ સંયમ બળવવાની કોશીષ કરીશ.

આપ અહીં પધાર્યા એના પ્રથમજ દિવસે અમોએ અમારી ઝંખના, અમારી નલપ, અમારી તરસ અને હૃદયના ઊંડે ઊંડે હલચલ મચાવી રહેલા ઝંઝાવાતો આપની સમક્ષ રજુ કર્યા હતા, અને અમને માર્ગ ચીંધવા અમારા જીવન સફરમાં પ્રકાશ પાથરવા, અને જૈન ધર્મના સાચા અનુયાયીઓ થવા પ્રેરણા આપવા આપને પ્રાર્થના કરી હતી.

અહીંના અમારા ૭૫ વર્ષના વસવાટ દરમિયાન અમારી આધ્યાત્મિક તત્ત્વજ્ઞાનની ભૂખ હરહંમેશ અધૂરી જ રહી છે. આ દેશના અનુકુળ સંજોગો અને નિષ્ઠાપૂર્વક મહેનતને પરિણામે આધિક દૃષ્ટિએ જૈનોનો મોટો વર્ગ સમૃદ્ધ છે, પણ બહારથી રહેલી એ સભ્યતા, ભીતરમાં રહેલી જડતાને ઢાંકવાના પગલા માંડી રહી છે અને હવે અમારા રોજના આચાર અને વિચારમાં એનો પડપો પડયા વિના રહેતો નથી.

આપે આ આફ્રિકાની ધરતી પર પધારી છેલ્લા કેટલાએ દિવસોથી જ્ઞાનના પ્રકાશનો પુંજ વહેવડાવી અમારા કઠોર હૈયાઓને જે કુણાશ, ભીંજાશ અર્પી છે એથી પ્રભુવીરે ચીંધેલા માર્ગે ફૂલ નહીં તો ફૂલની પાંખડીની જેમ પ્રયાણ કરી શકીએ એવી અભિલાષા છે.

પૂજ્ય મુનિશ્રી આપે દૃષ્ટિ કરી છે, તે પ્રમાણે અમે અત્રે ઘણી શાળાઓ, હોસ્ટેલો વગેરે ચલાવીએ છીએ, પણ આની પાછળ મુખ્ય ધર્મ અંગેની વ્યવસ્થિત કેળવણીના અભાવે, સાચા માર્ગ દર્શનના અભાવે, અમારી સમજ અને સાધનાના અભાવે અમોએ ધર્મ ક્ષેત્રે કંઈક પીછે હઠ કરી છે, એવો ભાસ થયા કરે છે.

આપના આગમનથી અમારા દ્રષ્ટિકોણો બદલાયા છે.

અહીંઆ આજે સંકટો ભાઈ જહેનોએ પૂ. શ્રીના જન્મ દિવસ નિમિત્તે સંકલ્પ લીધા હતા, ઘણા યુવાનોએ સીગારેટ, માંસ અને મદીરાના સંકલ્પ કરી. પૂ. શ્રીને અર્પણતા કરી હતી.

અમને નવી દ્રષ્ટિ મળી છે, અને હવે બહુજ નજીકના ભવિષ્યમાં ભવ્ય ભાવનાવાળું દેરાસર બંધાવવાની સક્રિય વિચારણા થઇ રહી છે, મને સંપૂર્ણ આશા છે કે આપના આશીર્વાદથી અમો આ મહાન અને પુનિત કાર્યમાં સફળતા મેળવી શકીશું.

પૂ. મુનિશ્રીના જન્મદિને નાઈરોબી જ્ઞાતિ તરફથી અપંગ નિરાધાર એવા ભાઈઓ, જહેનોને અને બાળકોને દરેક સંસ્થાઓમાં જમણુ આપવામાં આવ્યું છે. પૂ. શ્રીએ લખેલું પુસ્તક “એસેન્સ એન્ડ સ્પીરીટ ઓફ જૈનીઝમ” ઘરદીઠ વિના મૂલ્યે સંઘ તરફથી આપવામાં આવશે.

પૂ. મુનિશ્રી જગાવેલી જ્ઞાન અને ધર્મની મશાલ પ્રગટાવવા આટલું બસ નથી, આપણે સૌએ ધર્મનો આપણામાં અને અન્ય પ્રજામાં વધારે અને વધારે પ્રચાર કરી રીતે કરી શકીએ એ માટે શક્ય પ્રયાસો કરવાના છે.

મને જાણવા મળ્યું છે કે આજે નાઈરોબીની પ્રજા કેટલી ઉત્સુક બની ગઈ છે, આ અન્નેડ વાણીએ તેમના અંતરના નાદને સ્પર્શ કર્યો છે, તેથી ઘણા ઘણા પત્રો, ચીઠ્ઠીઓ અને ચર્ચાઓ દ્વારા પૂ. શ્રી પાસે અનેક ભાવો વ્યક્ત કરવા મથી રહી છે. પત્રમાં અત્યંત ભાવો વ્યક્ત કરે છે, ગુજરાતી બોલી જાણે છે પણ લખવામાં અંગ્રેજી તથા Swahili ભાષામાં લખીને આપે છે. અમે ભાવભરી માંગણીઓ કરે છે. “હવે અમો આપને જવાદેવાના નથી. કારણ

કે આપની પાસે જ્ઞાનની ગંગા, અને શાસ્ત્રોના વચનોનો ખજાનો ભર્યો છે, અમે અજ્ઞાન છીએ તેથી અમારે આપની ઘણી જરૂર છે તેથી આપ અમને ખૂબ લાભ આપો.” કોઈ લખે છે કે અમારી ધરતી પર ગણધર પધાર્યા છે તો કોઈક વળી લખે છે કે ચિત્રચંદ્ર પધાર્યા છે, અને અમને પકાશ આપ્યો છે.

ઘણા સમજી માણસો અત્રે પૂ. શ્રીને પશ્ચ કરી પૂછે છે કે અમે હિંદુસ્તાનમાં લોકોના કહેવા મુજબ અનાર્થ ગણાઈએ છીએ તો આપનો શો અભિપ્રાય છે ?

અમારા પુર્વ આફ્રિકાના લાગ્ય ખુદ્યાં છે, પૂ. શ્રીની વાણીથી પ્રભામા સંયમ અને વર્તણુક જે આવી છે, તે ગમે તેટલા પ્રયત્ન કરતાં પણ આવી શકે તેમ ન હતું.

“ બીજું ત્યાંના કહેવાતા આર્થ લોકો આપ જેવા વિદ્વાનને કેમ સમજી શકતાં નથી ? અને વધુમાં ત્યાંના લોકો આવા સમાજની કૂર મરકરી કરે છે. ” ત્યારે પૂ. શ્રી તો સમાધાન કરવા સમતાથી ઉત્તર આપે છે પરંતુ આ સાંભળતા અમારું મસ્તક નીચે ઢળી પડે છે અને કળુલ કરવું પડે છે કે, આ સમાજ આર્થ કહેવાને બદલે અનાર્થ જેવું કર્તવ્ય કરી રહ્યો છે, અમારા સમાજના અમુક ભાઈઓ ભણેલા લાખે પણ દુનિયાના ફેરફારો સાથે ગણેલા નથી, એમ કળુલ કરવું પડે છે.

જૈનધર્મ એક આંતરરાષ્ટ્રીય ધર્મ હોઈ, એની સમજ વધુ વિસ્તૃત રીતે આપવાની જરૂર છે. આમ નહિં કરીએ, પૂ. શ્રી એ બતાવેલ માર્ગે, પ્રમાસ નહીં કરીએ તો આજે વિશ્વની પ્રગતિ આગળ આપણો વિશાળ ધર્મ પાછળ રહી ગયો છે અને રહી જશે, પછી

તો સાપ ગયા અને લિસોટા રહ્યા જેવું બનશે પૂ. શ્રીએ કહ્યું તેમ આપણે આપણું ધ્યાન સંસારના અન્ય કાર્યોની સાથે આધ્યાત્મિક ક્ષેત્રો તરફ ઢાળવું પડશે.

કેન્યા અને East Africanના આગેવાનો, સમગ્ર જૈન ભાઈઓ અને ખંડેન, યુવાનો અને યુવતિઓ, ભગવાન મહાવીરનો ચીંધેલો માર્ગ જે પૂ. ગુરુદેવે દાખવ્યો છે, તે માર્ગે જવા કટીબદ્ધ થવું પડશે, સૌ હાથ મિલાવી આ ચકોને ગતિમાન કરવા પડશે. માટે વહેલામાં વહેલી તકે આ અંગેનું પ્રચાર કાર્ય શરૂ કરો. આ અંગે પૂજ્ય મુનિશ્રીનું સતત માર્ગદર્શન આપણને મળ્યાજ કરશે એવી મને અખૂટ શ્રદ્ધા છે.

અંતમાં ફરીથી આપ સૌ વતી પૂજ્ય મુનિશ્રીને હું લાખો વંદન કરું છું.

લિ. કાંતિભાઈ નરશીભાઈ શાહ

નકુરનો અવર્ણનિય ભાવ

પૂ. મુનિશ્રીને અમારો અવર્ણનિય ભાવ ખેંચી લાવ્યો છે, કારણ કે અતૃપ્ત આત્માઓમાં જૈનધર્મ અને માનવ ધર્મની જ્યોતિ પ્રગટાવવા ફરી ફરી અમે વિનંતિ કરી હતી. પુ. શ્રી અને નાયરોબી જૈનસંઘ અનેક ગાડીઓ ભાઈ ખંડેનો સહિત અત્રે આવી પહોંચી હતી.

નકુરના ધર્મ પ્રેમી જનતા સ્વાગત કરવા લગભગ દસ માઈલ સામા આવ્યા હતા, હાર્દિક સ્વાગત કર્યું હતું. ત્યાંથી સરસ આહાર અનેક ગાડીઓ નકુર શહેર તરફ રવાના થઈ હતી, સ્વાગત થયું ત્યાંથી દસ માઈલ નકુર શહેર સુધી રસ્તાઓ બહુજ સુંદર રીતે

શણુગાર્યા હતા, રસ્તાની બન્ને બાજુએ લોકોની માનવમેદની અને પોલીસો લાંબી કતારોમાં બેસા હતા.

અમારી શક્તિ પ્રમાણે સુંદર સમિયાણો તૈયાર કરેલો હતો, હબરો વિદ્યાર્થીઓ પૂ. શ્રીને તાળીઓથી વધાવતા હતા. ત્યાર બાદ જૈન અને જૈનોતરોએ વિસા ઓસવાલ જ્ઞાતિનો હોલ જે સુંદર રીતે શણુગારવામાં આવ્યો હતો, ત્યાં પૂ. શ્રીનું સ્વાગત કર્યું હતું. અને જ્ઞાતિના પ્રમુખ શ્રી વેલજીભાઈ ડી. શાહે હૃદયના ઉંડાણથી સૌ તરફથી સ્વાગત અને આભાર વંદનસહ માન્યો હતો. પૂ. શ્રીની વાણીનો હબરો લોકો એક ચિત્તે અમૃત આસ્વાદ માણી રહ્યા હતા, પ્રવચન બાદ શ્રી લાલજીભાઈ નાગપાળને ત્યાં પધાર્યા હતા, અને ગૌચરી તથા મૌન બાદ સાંજના વાર્તાલાપ, અને પ્રશ્નોત્તરી રાખી હતી, સાંજના ગૌચરી શ્રી વેલજીભાઈને ત્યાં હતી, તેથી સમગ્ર ભાવી જનતાના આગ્રહ અને ભાવ જોઈ જેને વહોરાવવાની ભાવના હોય તે ભાવના પ્રતિકરૂપે એક વાનગી વહોરાવી જાય તેમ ગોઠવ્યું હતું, કારણકે જીવનમાં આ વહોરાવવાનો લાભ આ ધરતી પર ક્યાંથી સાંપડે? એટલે સૌના ભાવનો સ્વીકાર કર્યો હતો, આખા દિવસના કાર્યક્રમ બાદ સાંજે પ્રતિક્રમણ થયું હતું અને રાતના કૃષ્ણ મંદિરમાં બહાર પ્રવચન હતું, અહીંયા જાત જાતના સંપ્રદાયોના ભેદભાવ વિના દરેક ધર્મના લોકો હાજર રહી ખૂબ લાલ લીધો હતો. બીજે દિવસે ઉગતી પ્રભાતે નકુંડના પ્રમુખ શ્રી વેલજીભાઈ, શ્રી લાલભાઈ શાહની સાથે Kericho (કેરીચો) ગામને એક પ્રવચનનો લાભ આપ્યો, કલાકમાં લોકોએ ધર્મરસ પીધો અને પૂ. શ્રી કીસુમો ગામ પધાર્યા, અત્રે ગામના સિમાડે હબરો ભાઈ જહેનો સ્વાગત અને સામૈયા માટે રાહ જોઈ રહ્યા હતા, સામૈયું કરી શહે-

રમાં લઈ ગયા અને અત્રે ગામના આગેવાનો શ્રી મોતીચંદભાઈ કુલચંદ તથા શ્રી પાનાચંદભાઈ જીવરાજ એ વીસા ઓસવાલ જ્ઞાતિ તરફથી ભવ્ય સ્વાગત કર્યું.

લિ. વીરચંદભાઈ મુલજી શાહ
માનદ મંત્રી
વીસા ઓસવાલ જ્ઞાતિ નકુંડ.

ELDORET (એલ્ડોરેટ) નું

અંગેડ સ્વાગત

સૂર્ય દેવના આગમન પછી, તેમજ સાડા નવ વાગે પૂ. મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજ (ચિત્રભાનુ) જીનું સ્વાગત અમારા એલ્ડોરેટમાં વસતા ભાઈ જહેનોએ, અત્રેથી ચાર માઈલ દૂર આવેલા કિટાલે ગામે કરવાનું છે, તે સર્વે ભાઈ અને જહેનોએ હાજર રહેવું, પૂ. શ્રી જ્યાં કિટાલે પધાર્યા ત્યાં જય જયનાદ સાથે સ્વાગત કર્યું અને તરતજ એલ્ડોરેટ શહેર તરફ પ્રયાણ કર્યું; ત્યાં પહોંચતા તે લોકોનો ઉત્સાહ કોઈ અનેરોજ હતો. ગામના સીમાડા સુધી અસંખ્ય ગાડીઓ સાથે હતી, અને સરકાર તરફથી પણ સ્વાગત માટે પોલીસ એસકોર્ટ આપવામાં આવી હતી.

અત્રેના સીમાડેથી ધન પતાકાઓ અને પ્લેકાર્ડ સાથે વાજતે ગાજતે વરઘોડાના સ્વરૂપમાં પગે ચાલતા ઉતારા તરફ પ્રસ્થાન કર્યું હતું.

અત્રેના લગભગ પચાસ જહેનોએ જે ગહુલી ગાઈ હતી તે હૃદયને સ્પર્શી જાય તેવી હતી. રસ્તાની શરૂઆતથી તે પૂ. શ્રીના ઉતારા સુધી પુરુષોએ શિસ્તબદ્ધ લાઈનમાં આવી આગળ બે

ચમર ધારીઓ પૂ. શ્રીના પગલાઓ માટે સાફ સુકી કરતા હોય તેમ સફાઈ કરતા હતા, આ એક એવું દ્રશ્ય હતું કે જે દિલ અને દિમાગને ઘેલું કરી દે તેવું હતું.

પૂર્વ આફ્રિકામાં સાગરમાંથી નીકળેલી (નાઈલ) નદી, એ એક ત્રિવેણી સંગમ મનાય છે, તેમ પૂ. શ્રીનું જ્ઞાન, દર્શન અને અમારો ભાવ એ એક ત્રિવેણી સંગમ થયો; અમે અનુભવીએ છીએ.

ખેડેનોએ તાલ સાથે દિલના તાર ઝણઝણાવી દે તેવું સ્વાગત ગીત ગાયું હતું. આવું સ્વાગત કદી જોયું હોય તેવું યાદ નથી આવતું. અત્રેથી પ્રેસીડન્ટ શ્રી વાઘજીભાઈ નાગપારના ત્યાં ઉતારે પધાર્યા હતા. અત્રેના આગેવાનોએ સ્વાગત પ્રવચન કર્યા હતા.

અમારા ગામમાં જ્યાં જ્યાં આપના પગલાં થયાં ત્યાં ત્યાં જ્ઞાનની ગંગા વહેવરાવી છે. લોકોના અતૃપ્ત હૈયાંઓ પ્રેમ-પરાગ અને પરિમલથી, સુશોભિતાથી ડોલાવી દીધાં છે. સેંકડો વર્ષો પછી 'કંઈક અવનવું' પામ્યાનો આનંદ અમારા મુખાવિંદ પર છવાયો છે. પ્રત્યેકના અંતરમાં એકજ શુંજન છે, અમારા સાચા હૃદયના પોકારને સાંભળી ભગવાને ખરેખર આ આફ્રિકાની ધરતી પર એમનોજ સંદેશ વાહક મોકલ્યા છે. અમારા દેશમાં એકલા વડીલોજ નહીં પણ આજના યુગના યુવાન અને યુવતિઓએ અંતરના ઉંડાણથી આપને સત્કાર્યા છે, આવકાર્યા છે અને મનોમન પૂજ્યા છે. આ એક નરી હકીકત અને વાસ્તવિકતાથી આપને જણાવીએ છીએ, મારી ક્યાંએ અતિશયોક્તિ નથી, પણ અંતરનો અવાજ છે.

અહીંનો આખા દિવસનો ભરતક કાર્યક્રમ પૂર્ણ થયો ત્યાર બાદ સાંજે પ્રતિક્રમણ પછી એક જાહેર પ્રવચન, ત્યારબાદ વાર્તાલાપ અને પ્રશ્નોત્તરી રાખી હતી. આ દરેક કાર્યમાં આખો

દિવસ ખૂબ ખૂબ લાભ અત્રેની જનતાને મળ્યો છે તે માટે કયા શબ્દોમાં આભાર અને વંદન કરું ?

(લ. સતિષ કે. શાહ

માનદ મંત્રી

વીસા ઓસવાલ સાથે

યુગાન્ડાના મુખ્ય Airport Entabe પર વિભુતીનું આગમન

તા. ૧ થી ૭ સુધી નાયરોબીને, જનતાને, સ્કૂલોને, સંસ્થાઓને T.V. ઉપર પત્રકારોની ચર્ચાનો લાભ આપી પૂ. મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજ (ચિત્રલાનુ) નું આગમન અમારા સંઘ અને માનવોના હૃદયમાં એક અજોડ વિભુતીનું આગમન આલેખાયું છે.

અમારા સંઘના આગેવાનો, જૈનો અને જૈનેતરોએ ભાવભર્યું સ્વાગત કર્યું અને તરતજ V. I. P. હોલમાં પત્રકારો સાથે ચર્ચા, વિચારણા ગોઠવી હતી. તે પૂર્ણ કરી.

યુગાન્ડાથી કંપાલા Air Port બાવીસ(૨૨) માર્ચલ દૂર હોવા છતાં સંજ્યાબંધ ગાડીઓ હાજર થઈ ગઈ હતી, વિમાનમાંથી ઉતરતાંજ જય જયનાદ વચ્ચે સ્વાગત થયું.

અહીંના યુગાન્ડાની સરકારે પૂ. શ્રીના મનમાં જ્યાં સુધી પોતે તેમના શહેરમાં રહે ત્યાં સુધી (Special Police Escort) સ્પેશિયલ પોલીસ એસ્કોર્ટ ગાડી ચોવીસે કલાક રાખી છે, આ ગાડીની ઉપર ખુબ Twinkling Light મોખરે રહેવાથી તરત પૂ. મુનિશ્રીની સવારી નીકળે છે તેવું ચિહ્ન સૂચક હતી. આ દ્રશ્ય ભવ્ય છે.

પહેલું પૂ. શ્રીનું સ્વાગત સંઘના હોલમાં સંઘના પ્રમુખ શ્રી અમુભાઈ વારીયા, માનદ

મંત્રી શાંતિભાઈ મહેતા અને શ્રી નરેન્દ્રભાઈ મહેતાએ કયુરું, ત્યારબાદ પૂ. શ્રીના પ્રવચનો થયાં. પૂ. શ્રીએ સૌથી પ્રથમ યુગાન્ડાની પ્રજાને સંબોધતા કહ્યું કે આ દેશની પ્રજાની પ્યાસ જોઈ આનંદ વ્યક્ત થઈ જાય છે.

આવા નિર્દોષ, ભોળા લોકોને જોઈ મારું હૃદય પુલકિત થઈ જાય છે. પ્રવચન બાદ કમ્પાલાથી નીકળી પૂ. શ્રી અનેક લોકોની સાથે કકિરા ગામ પધાર્યાં. કકિરાના એક સૌથી પ્રથમ સ્થાનના ઉદ્યોગપતી મુલજીભાઈ માધવાણીની કર્મ-ભૂમિ છે. માધવાણી કુટુંબ તો ઘણા વર્ષોથી પૂ. શ્રીના લોકો છેજ, અને તેમાં શ્રી જયંતી-ભાઈના મૃત્યુના દુઃખદ પ્રસંગે તો પૂ. શ્રી માધવાણી નગરમાં તાત્કાલિક પધારવાનું ઈચ્છેજ કારણ કે સંતની વાણી, પગલા અને જ્ઞાન; દુઃખના કારમા ધા પર એક આસ્વાસનનો મલમ પટ્ટો બની જાય છે.

પૂર્વ આફ્રિકાના ઈન્ડસ્ટ્રિઅલ ડેવેલપમેન્ટમાં માધવાણી ગ્રુપનો મોટો ફાળો છે, અને એમના આમંત્રણથી પૂ. શ્રી કકિરા પધાર્યાં, શ્રી મનુભાઈ તથા જ્યોતિબેન પૂ. શ્રીનું તેમજ સાથે આવનાર સર્વ મહેમાનોનું ખૂબજ ભાવથી સ્વાગત કયુરું. શ્રીમતી લીનાબેન જયંતીભાઈ માધવાણી અને મનુભાઈ, જ્યોતિબેન અને અન્ય કુટુંબીજનો આ અચાનક કારમો ધા ઘણો ઘણો સહન કરવા માટે કઠીન હતો, તેમ છતાં એ આવા જ્ઞાની સંતના આગમનથી, જ્ઞાનભરી વાણીથી, મનને કંઈક શાંતિ વળશે, અને દેહ અને મૃત્યુ શું છે તે સમજશે તેથી સ્વાગત કર્યા બાદ એક દિવસ ત્યાં રોકાયા. ત્યાંની માધવાણી કુટુંબની જાહો-જલાલી, કુદરતી દૈદિપ્યમાન સૌંદર્ય અને ભાવના અનોખી હતી, આવા અતિ સુંદર વાતાવરણમાં રાત્રી વિતાવી સવારે જીવંત પધાર્યાં.

પૂ. શ્રીનું પ્રવચન જીવંતી ભાવનાશીલ પ્રજાએ શ્રીકૃષ્ણમંદિરમાં રાખ્યું હતું, આ જીવંત યુગાન્ડામાં કમ્પાલા પહોંતું બીજા નંબરનું મોટું શહેર છે, જ્યાં જ્યાં પૂ. શ્રી પધાર્યાં છે ત્યાં ભાવના અને લકિતના ભાવો નીતરતા નિહાળ્યા છે. અત્રે છ હજાર હિંદીઓ વસે છે, સૌનો

પ્રેમ પામી પાછા કકિરા પહોંચ્યા. બપોરે પ્રવચન હતું, તેનું શ્રવણ કરતાં સૌના હૈયાઓ હલી ઉઠ્યા હતા. શ્રીમતી લીનાબેન માધવાણી તથા અન્ય કુટુંબીજનોને ખૂબજ શાન્તિ અને હૈયા ધારણ પ્રવચનથી થયું હતું. માધવાણી સ્ટાફ પણ ખૂબ પ્રભાવિત થયો હતો.

કમ્પાલામાં અંગ્રેજી યુગાન્ડા ઈન્ટરનેશનલ કોન્ફરન્સ સેન્ટર જે અગીયાર કરોડના ખર્ચે બંધાયેલી છે, તેમાં સૌ કોઈને પ્રવચન કરવાનો અધિકાર નથી. પરંતુ પૂ. શ્રીનું પ્રવચન અંગ્રેજીમાં આ સ્થાનને O. A. V. કહે છે, તેમાં આપ્યું હતું.

આ અંગ્રેજીનું પ્રવચન સૌથી વધુ પ્રેરણા-દાયી હતું. ત્યારબાદ સંઘના હોલમાં એ પ્રવચન આપ્યા હતા, છેલ્લે દિવસે T. V. ઉપર પ્રોગ્રામ શ્રી ઝવેરભાઈ હરિયાએ (Uganda Food Products) વાળા એ ખાસ જહેમત ઉઠાવી ગાઈવ્યો હતું, જે ખૂબજ સુંદર હતો, Press Reporters ઓ એ ખૂબજ જાત જાતના સવાલો પૂછ્યા હતા, પરંતુ પૂ. શ્રીએ એથી વધુ સુંદરતાથી એના ઉત્તરો આપ્યા હતા. લગભગ ટેલીવીઝન ઉપર ત્રીસ (૩૦) મિનીટ સવાલ જવાબ ચાલ્યા હતા. ત્યારબાદ Entabe Air Port થી નાઈરોબી પધારવા નીકળ્યા છે.

પૂજ્ય ગુરુદેવ ચિત્રભાનુજી મહારાજ યુગાન્ડાથી તા. ૧૨-૮-૭૧ના નાઈરોબી પાછા પધાર્યા અને ત્રણ દિવસ સવાર સાંજ પ્રવચનનો લાભ આપી તા. ૧૫ મીએ સંખ્યાબંધ ગાડીઓ, આગેવાનો અને સંઘની કમિટીના સભ્યો સાથે પર્યુષણ પર્વની આરાધના કરાવવા મોખ્યાસા પધાર્યા છે, આફ્રિકામાં વસતા જૈનોને તો આ પ્રભુ મહાવીર વાણી આવા મહાન મુનિરાજના મુખેથી શ્રવણ કરવી એ એક અહોભાગ્ય અને અનંદ પ્રસંગ છે.

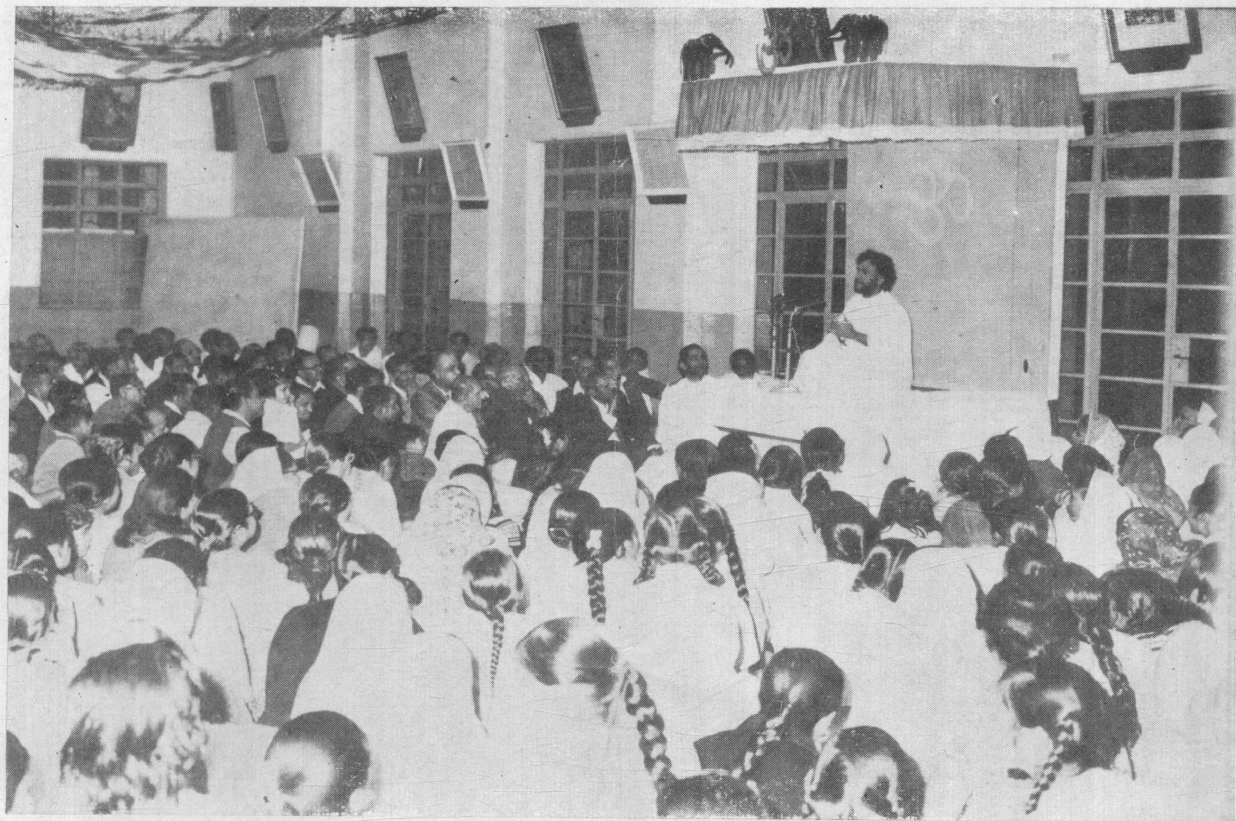
છેલ્લા એક દસકાથી ઘણીવાર સાંભળ્યું હતું કે પૂ. મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી મહારાજ (ચિત્રભાનુ)જીના મુખેથી ગણધરવાદનું શ્રવણ કરવું એ તો એક માનવ જીવનમાં લાડાવો છે, તો તે અમારી ભાવના આ વખતે પૂર્ણ થશે.

પૂ. શ્રીના ગૌરવભર્યા મિલનને વધાવતા સંઘના અગ્રગણ્યો

પવિત્ર પાદ પંડજથી પાવન થયેલી આશ્ચિકાની ધરતી

જ્ઞાનની ગંગાના વારીનું પાન કરતાં આતુર શ્રોતાઓ

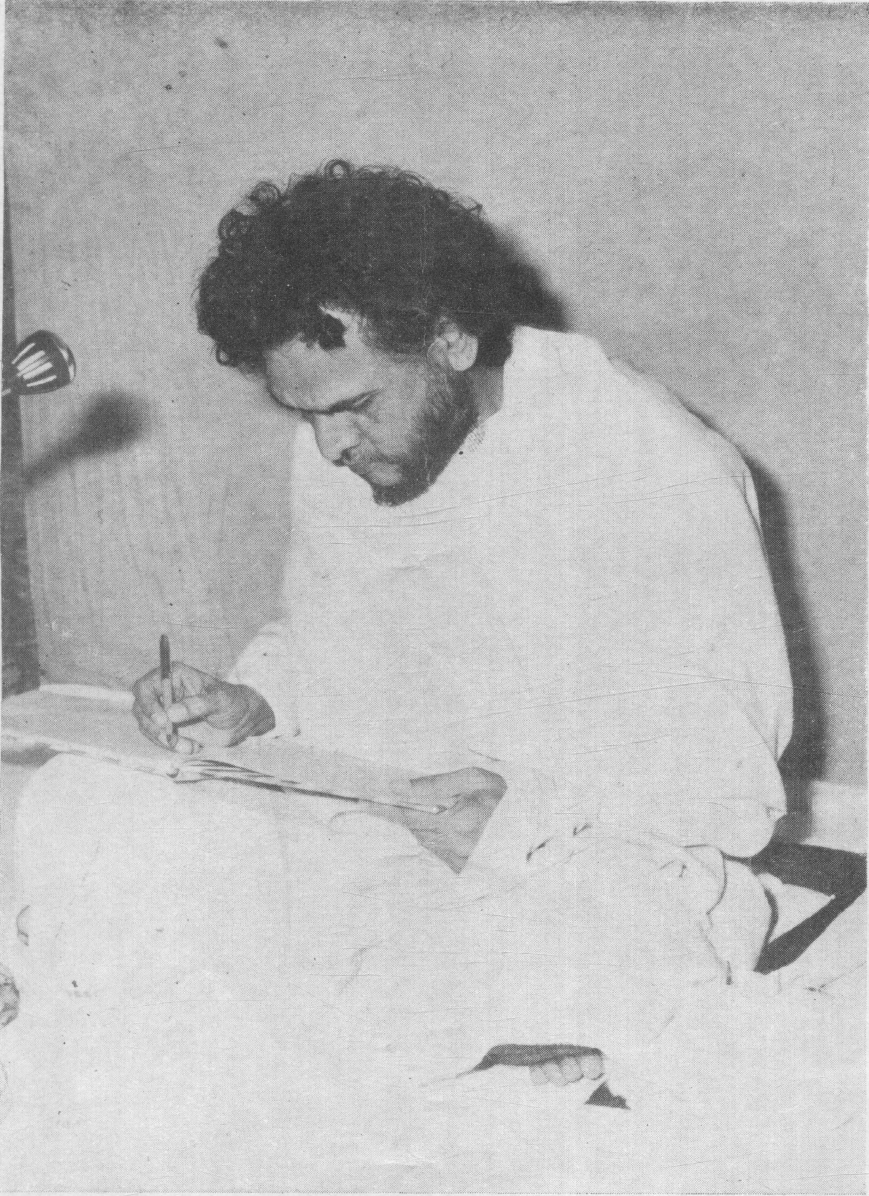
પ્રસન્નતા સહ ઊંડી વિચારધારામાં પૂ. શ્રી અને સંઘના આગેવાનો

પૂ. શ્રી સાથે સમાચાર લેવા આફ્રિકાના અખબારોના પ્રતિનિધીઓ

સંતની પ્રતિભા સામે મીટ માંડી દર્શન કરી, વાણીને શ્રવણ
કરી રહેલા કેન્યા પાટનગરના મિનીસ્ટર

એકાગ્રતામાં કલમ અને મનનનું સૌમ્ય દર્શન

ને સર્ગીક સુંદરતામાં સાથ પુરતી સાધનાની સુવાસ

સંતના આશીર્વાદ અને ભકતોની વસમી વિદાય

પૂ. મુનિશ્રાની વિદાય વેળાની વાણી

પૂર્વ આફ્રિકાની ધરતી પર પગ મુકતાંજ પ્રાકૃતિક સૌંદર્યના દર્શનથી આત્મા પ્રકુલિત બન્યો.

આફ્રિકા આવતા પહેલા મને એમ કહેવામાં આવતું હતું કે ભારત કરતાં અહીં ધર્મની લાગણીઓ ઓછી છે પણ આ જિજ્ઞાસાપૂર્વક ઉભરાતો માનવ મહેરામણ શું સુચવે છે? ધર્મ કે અધર્મ? દરેક પ્રવચનોમાં ૧૦ હજારથી પણ વધારે માનવમેદની શું સુચવે છે? આથી વધારે ધર્મ ભાવનાનું જવલંત દ્રષ્ટાંત શું હોઈ શકે?

મારે તો કાંઈ જ જોઈતું નથી. હું ફંડકાળા કરવા નથી આવ્યો. મેં સાંભળ્યું છે ત્યાં સુધી ભારતથી આવતા ઉપદેશકો અને ધર્મગુરુઓ ઉપદેશની પાછળ કોઈ સંસ્થાની ઝોળી લઈને જ આવ્યા હોય છે અને એ ઝોળીઓને આફ્રિકાની જનતાએ ઉદાર હાથે છલકાવી જ આપી છે. આ ઉદારતા ધર્મ વિના સંભવે?

હવે હું ઈચ્છું છું કે આફ્રિકાના લોકો જે ધરતીમાંથી ધનવાન બન્યા છે તે ધરતીના લોકો માટે કંઈક કરતા રહે કે જેથી પરસ્પરમાં વિશ્વાસ જન્મે અને આંખોમાંથી અમી વહે.

આપે સૌએ મારો આભાર માન્યો પણ હું આને આ-ભાર માનું છું. હું કોઈ પણ જાતનો ભાર ઉપાડવા તૈયાર નથી.

હું ઉપદેશક કે ધર્મગુરુ હોવાનો દાવો કરતો નથી. જીવનક્ષેત્રે શાંતિ અને સમાધિ, સત્ય ને સૌંદર્ય આ ચારનો હું એક નિર્બંધ શોધક રહ્યો છું અને આ શોધ એજ મારી સાધના છે. લોકો માને કે ન માને; આવે કે ન આવે તે મહત્વની વાત નથી. પણ માનવ-સમાજ સાથે મારો વ્યવહાર આંતરિક દૃષ્ટિએ કેટલો શુદ્ધિભર્યો, સૌજન્યપૂર્ણ ને સૌહાર્દભર્યો છે તે જ મારે મન મુખ્ય છે.

મેં આપની પાસેથી કાંઈ લીધું નથી કે દીધું નથી. લીધું હોય તો મેં તમારા હૈયાનો પ્રેમથી કળ્લે લીધો છે. અને દીધું હોય તો મારા અનુભવના ઉદ્ગારો દીધા છે.

મેં આટલા દિવસમાં જે કાંઈ કહ્યું છે તેના મુળ સૂત્રો મૈત્રી, પ્રમોદ, કારુણ્ય અને માધ્યસ્થ છે. આ અમૃતને જીવનમાં ઉતારનાર મૃત્યુથી નહીં ગભરાય તે નિશ્ચય છે પણ આ ચાર વસ્તુઓને જીવનમાં વ્યાપક બનાવવા અહિંસા, સંયમ અને તપ આ સાધનોની તો અનિવાર્ય જરૂર છે. હું ઈચ્છું છું કે આપ સહુ આ સાધનોને સાધન સમજીને સાધના કરી જીવનની પરમશાંતિ સાધવા ધ્યેયલક્ષી બને.

આપણે ફરી ક્યારે મળીએ તે તો પ્રકૃતિ માતા જ જાણે છે પણ મૈત્રીની મધુરતાના મંદિરમાં તો આપણે મળ્યાં છીએ ને મળતાં જ રહેશું.

વંદના ઋણ સ્વિકાર તથા ક્ષમાયાચના

પૂ. મુનિશ્રી ચિત્રલાલ મહારાજની ધર્મ પ્રચાર વાત્રાને અર્ધ આપતું પ્રકાશન અંક પ્રગટ થયો જોઈએ એવા વિચારોનું મનોમંથન ખૂબ ચાલતુંજ હતું ત્યાં શ્રી દેવેન્દ્રભાઈ મહેતા મળ્યા, અને મને પૂછ્યું કે “રમેશભાઈ પૂ. મુનિશ્રી અહીં પધાર્યા છે, તે નિમિત્તે નવનાત પ્રકાશનો વિશેષાંક કાઢીએ તો સંપાદનની જવાબદારી તમે ઉઠાવશો?” એક ક્ષણનો વિચાર કર્યા પછી મેં કહ્યું પૂ. મુનિશ્રીની સમ્મતિ મળે અને તમારા સંપાદક મંડળ તરફથી સંપાદક તરીકે સંપૂર્ણ સ્વતંત્રતા આપવામાં આવે તો મને વાંધો તો નથી પણ આવું ઋણ અદા થાય તેનો આનંદ છે. થોડીક વારમાં શ્રી દેવેન્દ્રભાઈ પાછા આવ્યા અને કહે “અમારા સંપાદક મંડળની ખાસ ઇચ્છા છે કે આ અંક બહાર પાડો અને તમને સંપૂર્ણ સ્વતંત્રતા અને સહકાર છે.”

સૌથી અગત્યનું વાચન મને તો આ અંકમાં આ નીચેનું લાગ્યું છે.

બીજે દિવસે ઉગતી પ્રભાતે હું મુનિશ્રી પાસે પહોંચ્યો અને આ અંગે વાત કરતાં, તેઓશ્રી જરા ખચકાયા પછી કહ્યું કે “રમેશ, તું જાણે છે કે જ્ઞાતિઓ તથા સંપ્રદાયોની વાડા-બાંધીમાં હું માનતો નથી, વળી વ્યક્તિ પૂજન હું વિષયક ગણું છું” જ્ઞાતિ તથા સંપ્રદાયોની સંકુચિતતાના મને અનેક કટુ અનુભવો થઈ ગયા છે ને તેથી હું પણ આવી ભાવનાઓનો સ્વિકાર કરતો નથી, પરંતુ જો આ જ્ઞાતિઓ અને સંપ્રદાયોમાં સામુહિક સહકારની ભાવના સ્પષ્ટ થતી હોય તો તે આવકાર્ય છે. તેથી મેં સંપાદનની જવાબદારી સ્વિકારી છે. અને પૂ. મુનિશ્રીએ પોતાની સમ્મતિ આપતા લાલ બત્તી ધરી કે “એક વાતનો ખાસ ખ્યાલ રાખજે આ અંક વ્યક્તિ પૂજા અંક ન બની જાય પરંતુ સત્ય સંશોધનમાં સહાયક બને.” આ સાંભળી મેં વંદના કરી અને કાર્યનો પ્રારંભ કર્યો.

તા. ૧૮-૮-૭૧ થી પર્યુષણપર્વની આરાધના પૂ. મુનિશ્રીની પાવક નિશ્રામાં શરૂ થતાં જૈન જૈનેતર પ્રજામાં અપૂર્વ ઉત્સાહ દેખાય છે. પૂજ્યશ્રીના સવારના નવથી સાડાદસ સુધીના અને રાતના પ્રવચનોથી ધર્મની ભાવના ખૂબજ વૃદ્ધિ પામે છે. પ્રવચનોમાં વિશાળ હાજરી રહેતી હોવાથી આટલું વિશાળ છતાં સ્થળ સંકોચ નજરે પડે છે-(પર્યુષણપર્વની આરાધનાનો વિગતવાર અહેવાલ હવે પછીનાં અંકમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવશે.) મોખ્યાસા : ૧૫-૯-૭૧

શાકાહારી વિશ્વ પરિષદ હેગ (Hague) માં પૂ.

મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગર (ચિત્રલાલ)નું સ્વાગત

હોલેન્ડની રાજધાની હેગમાં અહિંસાના ફરિસ્તા પૂ. ચિત્રલાલ તા. ૬-૯-૭૧ ના દિવસે લંડનથી અત્રે પધાર્યા છે, અત્રે વિશ્વમાંથી જુદા જુદા શહેરોમાંથી બાવીશો ડેલીગેટસ આ શાકાહારી વિશ્વ પરિષદમાં ભાગ લેવાના છે. વધુમાં હિંદુસ્તાનમાંથી પણ સારી સંખ્યાની હાજરી છે. જુદી જુદી સંસ્થાઓ, શહેરોના પ્રતિનિધીઓ પૂ. શ્રીની સાથે ચર્ચા અને પ્રશ્નો પૂછવા માટે સમય ગોઠવી રહ્યા છે, પૂ. શ્રીનું એક તા. ૯-૯-૭૧ શુક્રવારના સાડા અગીઆરે પ્રવચન છે. અને બીજું પ્રવચન તે પહેલાં થઈ ગયું છે, અત્રેથી તેઓશ્રી તા. ૧૦ મીએ ન્યુયોર્ક તરફ પ્રયાણ કરશે, કારણ કે ૧૦ મીએ શુક્રવારથી સ્ટેટમાં ભરતક પ્રોગ્રામ ગોઠવાયો છે.

અમેરિકાનું પૂ. શ્રીને આમંત્રણ

U. S. A. (અમેરીકાની) ધરતી પર ઘણા સમયથી પૂ. મુનિશ્રી ચિત્રભાનુજીની પધારવાની તૈયારીઓ થઈ રહી છે. ત્યાંના ટ્રંકકોલના આધારે આખો પૂ. શ્રીનો તા. ૨૧ મી સુધીનો ભરચક પ્રોગ્રામ આ પ્રમાણે છે.

તા. ૧૧-૯-૭૧ (Philadelphia) ફીલાડેલ્ફીયા (U.S.A.) માં પૂ. શ્રીનું પ્રવચન શ્રી નિરંજનભાઈ દુવચ્છે ગોઠવ્યું છે. ત્યારબાદ તેઓશ્રી ન્યુયોર્ક પધારશે અને તા. ૧૨-૯-૭૧ ના દિવસે સવાર-સાંજ બે પ્રવચનો ન્યુયોર્ક (New York) માં આપશે.

ત્યારબાદ પૂ. મુનિશ્રી તા. ૧૩-૯-૭૧ ના મંગલ પ્રભાતે વોશીંગ્ટન (Washington) પધારશે, અને ત્યાં Ambassador (એમ્બેસડર) સાથે એક કલાક મંત્રણા કરશે, સાંજના પ્રવચન આપશે, પરંતુ બપોરે ટેમ્પલ ઓફ અન્ડરસ્ટેન્ડીંગના પ્રેસીડન્ટ મી. પીટરડન સાથે બે કલાક ચર્ચા ગોઠવેલી છે. વોશીંગ્ટનથી તા. ૧૪ મીએ સવારે ન્યુયોર્કમાં પ્રેસ-કોન્ફરન્સ ગોઠવાઈ છે અને બપોરે ટેલીવીઝન ઉપર આવશે, તા. ૧૪ મીએ રાતના New York માં ઇન્ટરનેશનલ કોન્ફરન્સનો પ્રબંધ નક્કી થયો છે. ત્યાંથી પૂ. શ્રી બફેલો (Buffalo) પધારશે, અને તેજ દિવસે (University of Buffalo) માં સવારે પ્રવચન આપશે અને બપોરે પ્રશ્નોત્તરી થશે. ત્યાંથી Car માં સીધા રોચેસ્ટર (Rochester) જશે અને ત્યાં રાતના પ્રવચન આપશે.

પૂ.શ્રી તા. ૧૬ મીએ (Chicago) ચિકાગો પધારશે અને ત્યાં પૂ. શ્રીનું સ્વાગત થશે, ચિકાગોમાં પૂ. મુનિશ્રી, ભરત જે. કોહારીને ત્યાં રહેવાનું સ્થાન રાખશે, બપોરે (Layola) લાયોલા યુનીવર્સિટીમાં લેક્ચર આપશે, સાંજના વિવેકાનંદ સોસાયટીમાં પ્રવચન કરશે ત્યારબાદ તા. ૧૭ મીએ કાર્ડીનલ કોર્ડી (Cardinal Cordy) સાથે એક કલાક મંત્રણા કરશે.

તા. ૧૮ મીએ પ્રેસ ઇન્ટરવ્યુ થશે, અને ટેલીવીઝન પર Relay થશે. ચિકાગોમાં પૂ. શ્રીનો બહુજ પ્રોગ્રામ ગોઠવાયો છે, કારણ કે ઘેર ઘેર પગલાં કરવાનાં આમંત્રણ ગોઠવાયાં છે.

તા. ૧૯ મીએ સવારે લોસએન્જલીસ (Los Angeles) પધારશે અને ત્યાં પ્રવચન આપશે. બીજે દિવસે પણ ત્યાંજ રોકાશે અને તા. ૨૧ મીએ સાનફ્રાન્સીસ્કો (San Francisco) માં પ્રવચન ગોઠવાયું છે, આ સુધીનો તમામ પ્રોગ્રામ આ પ્રમાણે મળ્યો છે, અમારી ડીવાઈનની ઓશીસ પર ઘણા લકતોના ફેન આવે છે, કારણ કે તેઓ શ્રીનો પ્રોગ્રામ જાણવા આતુરતા સેવે છે કારણ કે તેમના Family જે U. S. A. હાલમાં રહે છે તેઓ પૂ. શ્રીના દર્શન (U. S. A.) અમેરીકામાં પામી શકે તે ભાવનાથી પૂ. શ્રીની ઇટીનરી માટે ઉત્સુકતા સેવે છે. વધુ પ્રોગ્રામ મળેથી જણાવશું.

* અનંતનો પ્રવાસ *

(પૂજ્ય મુનિશ્રી ચિત્રભાનુ મહારાજનું તા. ૬-૭-૭૧ ના રોજ મોઝાસામાં આપેલ પ્રવચન)

આ શુભાષિતમાં સંસારમાં ચાલતી એક સામાન્ય વાત છે, કે કોઈ પણ પ્રવાસી મુસાફરીએ જવાનો હોય તો સાથા વીના અગર તો પૈસા વીના એ પ્રવાસ કરતો નથી, કારણકે સાથુ જોઈએ, સાથુ ન હોય અને પૈસા હોય તો કાંઈ ખરીદી શકે પણ પૈસા પણ ન હોય, સાથુ પણ ન હોય અને હોય છતાં પણ લે નહી અને એમને એમ નીકળી પડે તો આવો પ્રવાસી દુનિયામાં પાગલમાં ગણાય છે.

એક ગામડાની વાત લઈને એક વિચારક આ પ્રશ્ન પૂછે છે કે દરેક માણસ સાથુ લઈને જાય છે, અરે એા માણસ! તુ પણ એક પ્રવાસી છે, તો તારો પ્રવાસ આ જીવનમાં સૌથી લાંબો છે આપણે હિંદુસ્તાનથી આફ્રિકા આવ્યા. કદાચ આફ્રિકાથી યુનાઈટેડ સ્ટેટમાં જાય, એનાથી આગળ વધી આગળ દૂર દૂર નીકળી જાય અને જાપાન સુધી જાય, આ બધાએ પ્રવાસ કરતાં આપણા જે પ્રવાસ છે તે પ્રવાસ ઘણા લાંબો છે, એ પ્રવાસને કોઈ અંત નથી, એ અનંતના પ્રવાસે આપણે નીકળેલા સૌ નર અને નારીઓ માત્ર પ્રવાસી છીએ, નર અને નારી, બ્રાહ્મણ કે ખ્રિસ્તી, પારસી અને મુસલમાન એતો બધાએ જુદા જુદા વાહનો છે, કોઈને મોટર હોય, ટ્રેઈન હોય કે ગાડી હોય, પણ એ વાહનમાં બેઠેલા તું પ્રવાસી છે, એ પ્રવાસી વાહનથી જુદો છે, એ પોતે એક વાહનમાં ગમે તેટલા વર્ષો બેસતો હોય પણ, એ એમ નહી કહે કે હું વાહન છું, પણ કહેશે માફ વાહન છે, તમે જ્યારે માફ કહો છો ત્યારે તમે વાહનથી જુદા પડી જાઓ છો, તમે કહો કે મારો કોટ છે, તો તમે અને કોટ જુદા, તમે કહો કે મારી ટોપી છે તો તમે અને ટોપી જુદા, તમે કહો કે મારો દેહ છે તો તમે અને દેહ જુદા કારણકે જેમાં તમે માફ કહો તે તમે નથી, પહેસીવ છે અને પહેસીવ એક્ટીવીટી શક્તિમાં આવે છે. સંબંધ તે રીલેશન રીલેટીવ છે, રીલેટીવ હોવા છતાં નિરાણી છે, જુદી છે, આ બે તત્વજ્ઞાનનો સંબંધ બતાવે

છે, હું જે તમને કંઈ કહેવાનો છું, એને ધ્યાનમાં રાખીને કહેવાનો છું, ભલે હું ગમે તેટલી વાત કહું પણ ફેરવી ફેરવીને અહીં લાવવાનો છું, પ્રવાસી એ વાહનથી એ સાધનથી જુદો છે, પણ આપણે અજ્ઞાનને કારણે કે, ખીબા ધર્મમાં અવિદ્યાને કારણે, કોઈ કોઈ ટેકાણે વળી માયાના કારણે અને જૈન ધર્મમાં કર્મ કહેવાય છે તો કર્મના કારણે, પોતાનું શરીર જુદુ હોય, એ કોણ છે તે વિચારી ગયો છે અને વિસ્મૃતિ ને સ્મૃતિમાં લાવવાને કારણે ક્રિયાઓ વિધિઓ, બધા મંદિરો, બધા ભગવાનો, બધી પ્રાર્થનાઓ અને પ્રવચનો નક્કી કરવામાં આવ્યા છે. આ બધાએ તમને યાદ આપવા માટે છે. આ મંદિર શું છે? ભગવાન છે એ આરસ છે, આરસમાંથી ટંકારેલી આકૃતિ છે. એમાં શું છે? એમાં ભગવાન વિતરાગતાનું પ્રતિક છે, એને જોઈને તમે એને યાદ ન કરો તો તમને કાંઈ ન મળે, પુબરીઓ નોકરો, રોજ ભગવાનને નવરાવતા હોય છે પણ તેઓ ભગવાન જેવા થવા માટે નથી આવતા, તમે પણ રોજ ભગવાન પાસે જાઓ પણ ભગવાન શું છે તે જાણ્યા વગર જાઓ, તો અર્થ કંઈ નથી. તમે પણ મંદિરે જાઓ છો, કોઈ કૃષ્ણના મંદિરે જાય, કોઈ શંકરના મંદિરે જાય કોઈ જસ્તઘોસ્તના મંદિરમાં જાય, મસ્જિદમાં જાય, ગુરુદ્વારામાં જાય, જે કુળમાં જન્મે હોય તે ત્યાં જાય, ન જાય તો જાય પણ ક્યાં? એ જાય છે તે સમજથી નહી, out of habit અને એ હેબીટ સમજણ નહી, પણ વ્યસન ખની જાય છે અને વ્યસન તો ગમે તે વસ્તુનું હોય, તે મારી નાખે છે, પછી છાંકણી, તમાકુ કે દવા હોય કોઈ પણ વસ્તુ તમે જરૂરીયાત માટે લો છો, સમજીને લેતા હોય તો તમને ફાયદો કરે પણ જો સમજી નહી, બિચારો નહી તો તમને જે ફાયદો થતો હોય તે ન થાય એટલે તમે ભગવાન પાસે જાઓ, તેને જોયા કરો, પણ તમે ભગવાનને એમ કહો કે શાંતમુદ્રા પ્રસન્નતા વીતરાગ અવસ્થા મારી છે. એટલે ખરી રીતે જોવા જાઓ તો આ

આત્માનો સ્વભાવ કેવો છે એને આ આરસમાં કંડારી લેવામાં આવ્યો છે, એટલા માટે આને દ્રવ્ય કહેવામાં આવ્યો છે અને દ્રવ્ય ભાવનું કારણ બને છે. તમને જે Post Card આવે છે તેમાં લખેલી મેટર એ મહત્વ બને છે, પોસ્ટકાર્ડનું મહત્વ નથી. એ પોસ્ટકાર્ડનું મહત્વ હોય તો પોસ્ટમેન રાજી રાજી થઈ જાય, પણ પોસ્ટમેનના હાથમાં કેટલાકના આંસુ હોય, કેટલાકનું સુખ હોય અને કેટલાકનું દુઃખ હોય, એ પોસ્ટમેન કાથળો લઈને આવતો હોય તો તેને લાગે કે બોલે છે, પણ એનામાં કેટલા સળગતા હૈયાના સુખ દુઃખના પડઘા પડયા હોય છે, એ પોસ્ટમેનને ખબર નથી, કવર આપી અગર બોક્ષમાં નાખી જાય અને અહીં તમારા બોક્ષમાં નાખી જાય, પણ હિંદમાં આપી જાય એને ખબર નથી કે બોક્ષ કાઢનારને પત્ર વાંચનારને શું થશે ? એને ખબર નથી કોઈ મા વાત બોલી હોય કે મારો દીકરો કેમ છે અમેરીકામાં ? મહિનાથી પત્ર નથી બધીએ માનતાઓ કરી ચૂકી હોય કોઈ જાય અને Post Box ખોલી ને લઈ આવે અને વાંચે કે મા હું મઝામાં છું. પરીક્ષાના કારણે પત્ર નથી લખી શક્યો, તો એ માને શું આનંદ થાય, તે પોસ્ટમેનને ખબર જ નથી, એ રીતે કોઈ વેપારીનો સોદ્દો હોય, માલ લીધો, ભાવ વધી ગયો હોય અને એ દિવસે ખબર આવે તો કેવું થઈ જાય, એવી જ કોઈ, વેપારની વાત હોય, કોઈનો જીવાન દિકરો હોય અને accident થઈ ગયો હોય અને કાગળ લખ્યો હોય, તમારો પત્ર મળે, એ પત્ર મેળવનારને જીંદગી આખી ખાલી થઈ જાય, આ કાગળો પોસ્ટમેનને મન કંઈ નથી, પણ જેની સાથે સંબંધ હોય તેને તો આ કાગળ હલચલ મચાવી દે છે, તેમ આ ભગવાન બનાવનારને મન કંઈ નથી એને તો ટાંકણા લઈને ભગવાન બનાવવાના પાંચસો લઈશ, હજાર લઈશ અને બહુ સારી બનાવે તો પાંચ હજાર લઈશ, પણ સમજે છે; તેને મન તો જીવંત છે. જેના ચરણોમાં જીવન કુરબાન કરી નાખે છે. એ હશે, રહે આંસુ પાડે, ઘેલો ઘેલો થઈ જાય, પેલા શિદ્ધીને થાય કે મને તો કાંઈ થતું નથી આતો નાચે છે, ફૂટે છે, મઝા કરે છે અને મે બનાવ્યું મને તો કંઈ નથી, બન્ને જુદા છે, બન્નેના ભાવ જુદા છે. હું એ કહેવા માગું છું કે જે બધી ક્રિયાઓ

છે, અનુષ્ઠાનો છે, તીર્થો છે અને સ્તુતિઓ છે એ બે તમે સમજે નહીં તો તમારે મન પણ એ શિદ્ધીના જેવી જ કિંમત થાય, પણ બે તમે સમજો તો એ તમારું જીવન બની જાય છે. અને એ સમજને માટે જ આ સંસારના સમગ્ર ધર્મો, ગુરુઓ, પુસ્તકો, વ્યાખ્યાનો અને તત્ત્વજ્ઞાનો નકકી કરવામાં આવ્યા છે. એવો કોઈ ધર્મ નહી મળે કે એમાં અંતિમ ઉંચી ભૂમિકાએ આ વાત કહેવામાં ન આવી હોય, આ વાત અંતે કોઈએ થોડા પ્રમાણમાં કીધી, કોઈએ વધારે વધારે પ્રમાણમાંકહી આ વાત તેને ટૂંકી. જેવી જેની પ્રમાણમાં કીધી જે માણસ ઉચ્ચ ભૂમિકામાં ગયો તેને સાધના, તેને આ વાત ઝીણી રીતે કહી, એટલે જે રૂપે, સુક્ષ્મ રૂપે વાત કહી છે. તેના પરથી ખબર પડે કે તેનું ઉડયન કેટલું બધું છે, નાઈરાખીથી પણ એક પ્લેઈન આવે છે. એ તમારે ગમે તેમ ચાલતું હોય. તેમ હિંદુસ્તાનથી પણ એક પ્લેઈન આવે છે, એ બન્નેની હાઈટમાં ફેર હોય છે. કોઈને અઢાર, તો કોઈ વીસ તો કોઈ ને પાંત્રીસ હજારની હાઈટ ઉડવું પડે. જટલું પ્લેઈન મોટું તેટલી હાઈટ મોટી. એની રીતે જીવનમાં સાધના મોટી, તેટલી હાઈટ આધ્યાત્મિકતાની ઘણી મોટી અને એ હાઈટ ઉપરથી ખ્યાલ આવે કે એ માણસ કેટલી સાધનામાં આગળ વધ્યો છે, આ અહિંસા, સંયમ, તપ, એ શું છે ? એ સાધનામાં આગળ વધતો તેમ તેની હાઈટ વધતી જાય અને એ જેમ આગળ વધતો જાય તેમ તેને વસ્તુની સુક્ષ્મતાનો ખ્યાલ આવે છે. એની વાણી, વિચારોમાં, શબ્દોમાં ઉચ્ચતા હોય છે, એ વ્યક્ત થાય છે. અને એ વ્યક્ત થાય સારે એનું જીવન જુદું થઈ જાય છે. ત્રણ મિત્રો છે, એક સંત પાસે આવ્યા, ત્રણે જુદી કક્ષાના ભુમિકાના, વૈભવના હતા, ત્રણેની દશા જુદી, ભુમિકા જુદી અને વૈભવ જુદો, ત્રણે આવીને બેઠા, સંત ખુબ જ વિચારક હતા, ઘણી ઉચ્ચ કોટીના હતા, કંઈ કપડાં પહેરે તે બધાએ સરખા નથી હોતા પણ સાધના પરથી પરખાય છે. તમને તો ખબર હશે કે ટેરેલીનના શુટ તો તમારો ઘાટી પણ પહેરે છે, બે કપડાં ઉપરથી માપો તો ઘણીવાર ભૂલ ખાવાનો સંભવ હોય છે. કપડાં બેઈને કદી માપશો નહી, નહી તો બહુ નુકશાન થઈ જશે, પીળાં કપડાં, કપડાં એ તો એક નિમિત્ત છે, આખર તો

સાધનાની હાઇટ એ મોટી વાત છે, વેષ વિભુષાઓતો ઘણા કરી શકે છે, અને એ વિભુષા કરતાં પણ સાધના મોટી વાત છે, આ સાધક એટલી ઉચ્ચ કોટીનો હતો. એની પાસે આ ત્રણે આવીને બેઠા, એને પૂછ્યું કે કેમ આવવાનું થયું? અને ક્યાંથી આવ્યા છો? અને તમે કોણ છો? એટલે પહેલો હતો રાજકુમાર એ જરા પાછો પડ્યો. એને એમ થયું કે એ માણસને હું કોણ છું તે ખબર પડતી નથી, મારી બુદ્ધિ જુએ, મારા કપડાં જુએ તો ખબર પડે કે હું રાજકુમાર છું. આ માણસ મને પૂછે છે શું? બિચારાને જંગલમાં રહેનારને ખબર ક્યાંથી પડે? એને પૂછ્યું કોણ છો? ક્યાંથી આવ્યા છો? કેમ આવ્યા છો? આપને ખબર નથી, હું રાજકુર છું, મારા પિતા નય. એટલે ગાદીએ હું આવવાનો છું. આ એટલી જ વાર છે. બીજું કંઈ નથી, અહીં પણ એજ દેખાય છે, બીજું શું છે? કોઈ બાપ કદી કહી દે કે મારા પૈસામાંથી એક પૈસો આપનાર નથી પછી બે બે કે સંબંધ કેટલો રહે છે. એ એક અખતરા ખાતર કહી બે બે, એવું સાહસ કરશો નહિ, નહી તો કડવાશ ભ્રમી થઈ જશે, રાજકુમાર કહે આપ જાણતા નથી આ નગરનો માલિક છું. આ રાજ્ય મહેલમાંથી આવું છું. સંતે કહ્યું અરે તમે તો મોટા માણસ છો, કહ્યું કે માફ શું કામ છે? કંઈ નહીં અમે સાંભળ્યું કે કોઈ સાધુ આવ્યા છે તો જોઈએ. જરાક પૂછીએ, ચર્ચા કરીએ, જઈ આવીએ, લોકો જેમ પ્રદર્શનમાં જાય છે, મ્યુઝીયમમાં જાય છે જેવી રીતે પ્રાણી ઘરમાં જાય છે, એવી રીતે સાધુઓને બેવા જાય છે. ચાલો જઈ આવીએ, મહારાજ કેવા છે. ક્યાંથી આવ્યા, હિંદુસ્તાનથી આવ્યા છે. એટલે કૌતુક, આ બેવાનો વિષય નથી, સ્પર્શી જાય, અડી જાય જીવનમાં પલટો થઈ જાય અને જીવનમાં પલટો થાય તો જ જવાનો અર્થ છે. બીજો કોઈ અર્થ નથી. દુનિયામાં બીજો એવા ઘણા સ્થાનો છે કે જેમાંથી તમે ખૂબ પ્લેઝર મેળવી શકો છો આ એક જ એવું સ્થાન છે. વગર પ્લેઝર પ્લેઝર, અંદરથી મેળવવાનું બે સ્થાન હોય તો આ છે. એટલે કામન લોકોને હોય છે કે ધર્મની જરા ચર્ચા કરીએ એટલે મહારાજને પણ ખ્યાલ આવે કે મેં વાંચેલું છે, વેલરડ છું. વિચારક માણસો ચર્ચામાં ઉતરતા નથી. એ કહે આ ચર્ચાનો

વિષય નથી, સમજનો વિષય છે, આચરણનો વિષય છે. ભોજન ઉપર ચર્ચા કરો તો કંઈ પેટ ન ભરાય. એ તો ખાવું જ પડે, ભલે રોટલો ખાઓ, અને તમે ઘેબર પર ચર્ચા કરો, તેમાં શું વળે? આજે ઘણી ચર્ચાઓ ચાલે છે. અને એમાં બેવા જાયો તો કંઈ નહીં, એ જ. માન, એજ ક્રોધ, એજ ઈર્ષા, એજ માફ તાફ, એજ ગંદું બોલવું, ગંદું વાંચવું, અરે ગંદું હોય તો પણ રૂપિયા ખર્ચાને બેઈ લેવું. આ એક સ્વભાવ છે. આટલું બધું અંદર ચાલતું હોય તો પણ લોકો કહે, ચાલો ધર્મની ચર્ચા કરીએ પણ હું આપને કહ્યું ધર્મ એક જ એવી વસ્તુ છે કે જે ચર્ચાનો વિષય નથી. માત્ર આચરણનો વિષય છે. અને આપ જ્યારે આચરણ કરશો, તમે બે બે તમારું જીવન અમીધારા બની જાય છે. તમે જ્યારે ક્રોધનો Control કરશો, ક્રોધનો વિજય કરશો, દુનિયામાં જ્યારે તમારા ઉપર ઝડીઓ વરસતી હેઠ્ય ત્યારે અડગ અને સ્વસ્થ થઈને રહી શકશો. લોકો કહેશે તારા માટે મેં આટલું કહ્યું, લોકો આટલું બોલે છે પણ તારા મોં પર કરચલી પણ નથી ત્યારે તમે કહેશો, કાકને કહેતો હશે, મને ક્યાં કહે છે, હું ક્યાં લેવા તૈયાર છું. ખુદની પાસે એક ભાઈ આવ્યા, જના ભત્રીજાને બુદ્ધિ દીક્ષા દીધી હતી, અને એ ભત્રીજો બહુ હોશીયાર હતો, એને ખબર પડી એટલે તે એકદમ આવ્યો ખુદ પાસે, એને ખબર નહીં કે ખુદ કોણ? ખુદ ઝાડ નીચે બેઠા હતા, ખૂબ બોલ્યા. ગામમાં છોકરાઓને મુડવા, લુંટવા નીકળ્યા છે. તને બીજું કંઈ સૂઝતું નથી. મારો ભત્રીજો કેટલો હોશીયાર, એક રત્ન હતું. એને તે સાધુ બનાવી દીધો. હવે કમાણી ઘરમાં કોણ કરશે? લોકો શું કહે કોણ જવો, મોટા હોય તો લઈ જાયો મહારાજ. કામનો હોય તો અડશો નહીં અને તેમ છતાં એ લોકોને સારા સાધુઓ બેઈએ છે. ઘણા એમ કહેતા હોય છે, અહીં તો ખબર નથી, ઇન્ડિયામાં તો કહે છે, મહારાજ મારા બાપાને સાધુ બનાવી દેા હવે. મેં કહ્યું અત્યાર સુધી બિચારાએ વૈતરું કયું હવે તું સ્વાના કરે છે. એણે જાડા કપડાં પહેચાં, મહેનત કરી, પોટલા ઉપાડી ઉપાડીને રૂમ, પૈસા ભેગા કરી હવે મકાન કયું એટલે કહે હવે જાયો ઉપાશ્રયમાં અમે ખુશીથી બે જણાં રહીશું. એટલે

ઘણીવાર લોકો એમ માનતા હોય છે કે કામના માણસોને તમે કાંઈ દીક્ષા બીજી આપતા કરતા નહીં. નકકામા હોય તેને તમે ઉકાવી જાઓ, એટલે પેલો ગરમ થતો, બધું બાલ્યો, માણસ આવેશમાં આવે સારે બધું બાલે ન કહેવાનું કહે, આ ધ્યાન રાખવાનું છે કે કોઈપણ માણસની પાસેથી વાત કઢાવવાની હોય તો તેને ગરમ કરો બીજી કાંઈ નહિ, એ બધું કહી દેવાનો, એકી દેવાનો. જ્યાં સુધી માણસ ઠંડા છે. ત્યાં સુધી નહીં બાલે, દૂધ તપેલીમાં છે તે છલકાતું નથી, ખૂબ ગરમ થાય એટલે ઉભરાઈ જાય, જે ઉભરાતાં દૂધની હાલત છે તે જ માણસના મનની હાલત છે. એ જટલા ગરમ થનારા માણસો છે તે દુનિયાને તો શું નુકશાન કરે, મને ખબર નથી પણ પોતાને તો નુકશાન કરી જ બેસે છે. હું આપને કહું કોઈ બીજાની ખાતર નહીં પણ આપણા ભલાની ખાતર પણ કરવાનો નથી પણ એ ક્યારે સમજાય, ધર્મ આવે તો જ સમજાય, બાકી તો લોકો એટલા ગરમ થઈ જાય, એટલું જૂઠું બાલે અને કોઈ આવે સારે પોતાને ગાળો બાલે અને કહે કે મારા જેવો દુનિયામાં કોઈ મવાલી નથી, એનું ટેપ કરી લઈએ અને કહીએ કે કેમ છો મવાલી ભાઈ! પછી પેલી ટેપ સંભળાવીએ. મને તું મવાલી કહે છે. માણસ જ્યારે કોઈમાં આવે છે ત્યારે ન બાલવાનું બાલે છે. એને ખબર રહેતી નથી, પોતાને જે ગાળા દે તે બીજાને દે તેમાં નવાઈ શું? જે પોતાને નુકશાન કરવા બેઠો છે તે જગતને નુકશાન કરે તેમાં નવાઈ શું? એટલા જ માટે ડોક્ટર મેથો જેની મોટી હોસ્પિટલ અને કલીનીક અમેરીકામાં અને ઇંગ્લેન્ડમાં ચાલે છે. ડોક્ટર મેથોના બાસ જ્યારે ખૂબ ગરમ થઈ ગયા. એમને આવીને પૂછ્યું.

Why Don't you answer me?
Don't you hear me? સાંભળતો નથી? ત્યારે ડો. કહ્યું, one mad man is enough in this Room એક પાગલ ખસ છે. બેનુ શું કામ છે? કારણ કે એ ગરમ થયો, મેડ થયો, આવેશમાં આવ્યો. એક જ ખસ છે. બેનું શું કામ છે? એટલા જ માટે ભગવાને એક જ કહ્યું. આપણે આપણા કષાયોને જીતવા માટે અંદર ઉતરવાની જરૂર છે. તમે

જટલા અંદર ઉતરો તેટલા કષાયોને જીતતા જાઓ, માણસ કેટલો અંદર ઉતર્યો છે તેનું બેરોમીટર આપણે બેઈતું હોય તો એકજ છે, કષાયોને કેટલા જીત્યા એ એનું માપ છે. બીજા માપ બોટા છે. કારણ કે તિલકો કેટલા બધા અહીં અહીં થઈ શકે છે. અને ચંદન તો બહુ સસ્તામાં મળે છે. ઘસવું હોય તો ટીલાં ટપકાં એ બેરોમીટર નથી, અંદરનું માપ નથી નીકળતું અને માળાઓ પણ ગણી નાખી શકાય છે. માળાઓ ખરીદી પણ ઘણી શકાય છે. એ બહારના ચીજો ઠીક છે. તમે એને Respect આપો પણ એ અંદરના જે જીવનનું માપદંડ નથી. અંદરનું માપદંડ તો એ છે કે એ માણસ કેટલો કાંધે લીધે કેટલો મામાને લીધે, આવી વિકટ પરિસ્થિતિમાં કેટલો સ્વસ્થ રહી શકે છે, તે તેનું માપ દંડ છે. અને એ આપને માટે પણ માપ રાખજો. લોકો ઘણી વખત મારા માટે કહે. ત્યારે હું કહ્યું કે હું મને જાણતો નથી તો તું કયાંથી જાણે ભાઈ, કારણ કે પોતાને પોતે જાણે પણ ઘણીવાર પોતે પણ જાણતો નથી. બહુ થોડા માણસો પોતાને જાણતા હોય છે, એટલે આપણે વિચાર એ કરવાનો હોય છે કે, જે સમયમાં માણસ બેલેન્સ રાખી શકે, વિકટ પરિસ્થિતિની અંદર સ્વસ્થ રહી શકે, એટલે એને સાધનાની અંદર ઉડયન કયું છે. આવા સમયે બહુ જ શાંતિ રાખવી બેઈએ. ખુદે બહુ જ શાંતિ રાખી, એ ખૂબ બાલ્યો, પણ ધ્યાન રાખજો કે મૌન કરનારો માણસ કદી થાકતો નથી. બાલનારો થાકી જાય છે. બાલે બાલેને કહે કે ગળુ દુઃખવા આવ્યું પણ મૌન કરીને એમ કહે કે ગળુ દુઃખવા આવ્યું? કદી નહીં. બાલનારા માણસને માફી માંગવી પડે છે પણ મૌન કરનારાને માફી માંગવી પડે છે કે ભાઈ મેં મૌન કયું, મને માફ કરજો. મૌનની મજા બહુ છે. એટલા જ માટે આપણે પ્રેક્ટીસ કરવી બેઈએ, તમે પા કલાક અડધો કલાક કરી જુઓ અને એ થઈ જશે તો એ વખતે શાંતિ રાખતા થશો. અને કેટલીક પળો એવી હોય છે કે એ સમયે તમે ન બાલો તો પશ્ચાતાપ કરવા વારો આવતો નથી. અને આપણા પ્રસંગ ખગડી જાય છે તે ખગડતો રહી જાય છે. આખી દુનિયામાં આપને ખબર હોય કે ન હોય માત્ર શબ્દોના WAR ચાલતા હોય છે,

બ્રાહ્મી મેન્ટ પછી થાય, લશ્કરો પછી ઉતરે છે, એકાદો શબ્દ એ ભલે પછી નીકસનના મોઢાથી નીકળે કે બેન્સનના મગજથી નીકળે, એ એક એક શબ્દ નીકળે છે તેના પછી રાજદ્રારી માણસો વાંચે અને વીચારે અને બધી તૈયારીઓ થઈ જાય છે. એક રાજદ્રારી માણસ એક શબ્દ બોલે ભાષણમાં અને બીજી નેશન તૈયાર થઈ જાય છે. ચાલો આપણે તૈયાર થઈ જઈએ અને આખું લશ્કર તૈયાર થઈ જાય છે. શા માટે એક શબ્દમાં. વેપારમાં પણ એવું છે. ભાગીદાર એક શબ્દ ભૂલથી બોલે અને બીજો ભાગીદાર ચેતી જાય, ઘરની અંદર પણ આજ છે એટલે દુનિયામાં જે નુકશાનો થાય છે તે આપણને કલ્પના પણ નહીં હોય, મોટામાં મોટા જે નુકશાન થયા છે તે શબ્દોથી શબ્દો કેમ વપરાય છે, કે આત્મજ્ઞાન નથી એટલે કામ વીનાના ઉપયોગ વીનાના, સમજ વિનાના શબ્દો ફેકેજ રાખે છે લોકો. બાળકે આપણે પરભાવના કરવા બેઠા. શબ્દોની તો પરભાવના હોય ભાઈ, મને એક પ્રસંગ યાદ આવે છે, માફ વ્યાખ્યાન હતું. એમાં પાંચ વકતાઓ બોલનારા હતા. એક વકતાને બોલવા ન મળ્યું, કારણ કે સમયની મર્યાદા હોય છે, એને બોલવાની જગ્યા ન મળી, બોલવાનું રહી ગયું, એ માણસ એટલો ગરમ થઈ ગયો, ખસ મને બોલવા ન મળ્યું, મહારાજ આવ્યા છે પણ મારે ઉપાશ્રયમાં પગ નથી દેવો, એ વખતે મને વિચાર આવ્યો કે અરે ભાઈ આપણા બદલે બીજા બોલે તો એમ કહો કે મને આરામ મળ્યો, પણ આ માણસના મનમાં એટલી બોલવાની યેચેની હતી, તલપાપડ, હતો એથી એ દુઃખી થયો. આપણે ત્યાં જ્યારે નાત ભેગી થાય, સમાજ ભેગો થાય, ઘરમાં બધા ભેગા થાઓ ત્યારે કેટલો અવાજ થાય છે. કોઈ કોઈને સાંભળતા નથી. એટલા માટે લોકો ગમે તેમ કરતા હોય પણ આ ટાકમાં આટલા બધા તમે સાંભળવા આવ્યા છો તો જીવનમાં એટલું વિચારજો, તોલીને બોલવું, તો બહુજ ફાયદો થવાનો અને બીજો આપણા બદલે બોલે તો કહેજો કે, બહુ સાફ થયું ભાઈ તમે મને આરામ આપ્યો. એમ શબ્દોને તોલવાના છે. એટલા માટે ભાષા સમિતિ કહેવાય છે. જેવી રીતે સમિતિ એટલે Control, બોલો તો વિચારી વિચારીને બોલો, પણ લોકો એટલું બધું બોલે છે અને પાછું

જ્યારે અતિચાર બોલે ત્યારે ઇર્થાસમિતિ, ભાષાસમિતિ, એષણાસમિતિ અને આખા દિવસમાં એટલું બધું ભડભડ બોલે અને વિચાર ન કરે કે કેટલું બધું બોલ્યું કેવું બોલી નાખ્યું છે. હું માનું છું કે આજે સુત્ર બોલનારના લખાણમાં, બોલવામાં કદી પણ ભાષા કડવી, નકકામી, દુઃખ કિત્પન્ન કરે તેવી કમ્ ખાંધે તેવી. નીકળે નહીં, પણ એ બિચારાઓને ખબર નથી કે લખવામાં પણ ભાષા સમિતિ નહીં, બોલવામાં પણ ભાષા સમિતિ નહીં અને પાછું સુત્ર બોલવામાં સખળા હોય છે. ભાઈ એટલા માટે આપને કહું છું કે સુત્રનો અર્થ સમજો ખરાખર સમજો. તો જ આપને મજા આવશે, બહુ ઓછા શ્લોકો બોલો, જેટલા બોલો તેટલા સમજીને બોલો, અને અટકી જાઓ, અટકો તો જ ત્યાં ટકો છો. જૈન ધર્મમાં એક પ્રસંગ આવે છે. અતિમુકત નામનો એક બાલસાધુ પાણીમાં નાના ખાખોચીયામાં છબછબીયા પાત્રા લઈને કરે છે અને પછી ગૌતમ સ્વામી શુર મહાવીર પાસે લાવે છે અને કહે છે. ભગવાન અતિમુકત નામના સાધુએ વરસાદ આવ્યો તેમાં ખાખોચીયાં ભરાયા, તેમાં લાકડાની કાચલી પાણીમાં મૂકી, નૌકા કરી પાણીની વિરાધના કરી છે. દેડકાં-ઓને હેરાન કર્યાં, આ બધું કયું. એને પ્રાયશ્ચત આપો, ભગવાન પાસે અતિમુકત ભિલા છે. એમને ઇર્થાસમિતિ કર્યાં, એ સુત્ર આવે છે, એ સુત્ર ધીમે ધીમે બોલે છે. પણ-દગ એ વિચાર કરતો કરતો અંદર ઉતરી ગયો, એ વિચાર કરે છે કે મેં શા માટે દેડકાઓને હેરાન કર્યાં? મારી કૌતુહલ વૃત્તિથી મેં શા માટે જીવોને પરિશાન કર્યાં? એમ વિચાર કરતાં કરતાં એને કેવલજ્ઞાન થઈ ગયું. આ તો એક પડદો છે. ઉપડી ગયો તો ત્યાં જ દેખાય છે, બહાર લેવા જવાનું છે જ નહીં. અહીં તો બહાર કયાં એ નથી, અંદર જ છે. માત્ર એક પડદો છે. પણ પડદો આપણે દિવસે દિવસે જાડો જાડો બનાવતા જઈએ છીએ પણ પાતળો બનાવવાનો છે એની પાછળ અહમ, માફ, મમત્વ છે તેથી જાડો થતો જાય છે. અને એ પડદો બે ઇંચકી જાય તો હું કહું છું કે સરસ દેખાય પણ ક્યારે પણ-દગ વિચાર કર્યો અંતરમાં ઉતરી ગયો, શબ્દને સંસ્કૃતમાં અક્ષર કહે છે, શબ્દને

અક્ષરનો વિચાર કરતાં કરતાં આત્મા અક્ષર પણ ક્ષર એટલે એ થવું, ક્ષર મૃત્યુ પામવું. ક્ષર એટલે ખલાસ થવું અને અક્ષર એટલે અમર થવું, આ આત્મા અક્ષરનો વિચાર કરતાં કરતાં અમર થવું, ન ક્ષરતી તે અક્ષર :- અમર થઈ જાય, વિચાર કરો તો ને ? પણ આપણે તો ખડુ ઉતાવળ છે, મોડ થઈ જાય છે. વિચાર કરવા ઊભુ કોણ રહે ? આપણે ઝડપથી જઈ રહ્યા છીએ, ઝડપને ઘટાડવાની છે. ઝડપ ઘટે એટલે શાંતિ આવે છે. પેલો ખૂબ બાલી રહ્યો એટલે બુધ્ધે પૂછ્યું, બાલી રહ્યા તમે ? પેલાએ કહ્યું, હા હું બાલી રહ્યો. પછી બુધ્ધે હસીને કહ્યું. આટલી બધી વાતો કરી, ગાળો દીધી, કડવા શબ્દો કહ્યા. હવે હું તમને એક વાત કહું ? તેણે કહ્યું પૂછને ? માણસ ગરમ હોય ત્યારે મોટાને પણ ટુંકારો દે અને પોતે એમ માને કે હું કેવો કે બીજાને ટુંકારો દઈ શકું છું અને બીજાની સામે જુએ કે મેં કેવો તુંકારો દીધો. માન દેવામાં મહત્તા છે. ટુંકારો દેવામાં શું છે ? ચમાર હોય, ઢેઢ હોય તે પણ ટુંકારાથી અંદર અંદર આમ વાત કરતા હોય છે, જેમ જેમ સંસ્કારિતા વધતી જાય, તેમ તેમ ભાષાનું Culture વધતું જાય છે. બુધ્ધે કહ્યું ભાઈ તમે તમારા બીજાની અંદર એક માં પથ્થરો લઈને આવ્યા, અને હું હીરા લઈને આવ્યો, તમે પથ્થરો કાઢો ને મને આપવા માંડો અને હું લઉં તો તે કોની પાસે ? મારી પાસે અને હું ન લઉં તો, કહે તમારી પાસે રહે તમે જે આ બધી વાતો કરી તે મારે બેઠતી નથી. તો તે કોની પાસે રહી ? પેલો એકદમ નમી ગયો, મેં આટલું કહ્યું, આટલું આટલું સંભળાવ્યું, ગાળો દીધી, પણ તેને દૂકમાં એક જ ઉત્તર આપ્યો કે તમે જે કંઈ આપ્યું એ મારે બેઠતું નથી, હું એનો ઘરાક નથી, એનો ખરીદનાર નથી, જે એનો ઘરાક હોય તેને આપો, તો જે લે તેને પકડો, લેવું નથી તો કોઈ આપતું નથી. આ જીંદગીમાં આ સમજવાનું છે. કોઈ પણ માણસ તમારા માટે કહે, બાલે તો તમે શું કરવા લો છો ? શું કરવા એના ઘરાક બની જાઓ છો ? બે તમે ઘરાક નહીં બનો તો તેનો માલ તમારે ઘેર નહીં

આવે, એ એની પાસે રહેવાનો અને લોકો પણ કહેશે એ લેતો નથી તો તું શું કરવા એની પાછળ પડે છે. પણ આપણે તરત આઈડેન્ટીફાય કરીને એની સાથે આપણી જાતને બેડીને લઈ લીધા, ગળે પહેરી લીધા છે અને આ વાત બે સંસારમાં આપણે સમજીએ તો આ સંસારમાં ઘણી ઘણી વાતો આપણા દુઃખો, આપણી વ્યથાઓ અને મનની પીડાઓ, મુડ યુમાવી દેવાની અવસ્થાઓ, એ કહેતો હતો અને કહેતી હતી તેમાંથી ઊભા થાય છે, ખડુ નાનકડી વાતો છે. એ નાનકડી વાત આનંદને મારી નાખે છે એટલે માણસે એ વિચાર કરવાનો છે કે પોતાની જાતને આ બંધાથી બેડવાનો નહીં, પર રાખવાનો છે. પર ક્યારે રાખો કે તમે તમને જાણો તો. જ્યાં સુધી પ્રવાસી જાણે નહીં કે હું કોણ છું, શું લઈને નીકળ્યો છું, વાહનથી હું ભીજ છું, પણ એને તો વાહનથી આઈડેન્ટીફાય, પોતાની જાતને કરવી છે હું કોણ ? રાજકુમારે એમજ કહ્યું હું રાજકુમાર, પેલા સાધુએ કહ્યું ખડુ સારી વાત છે, આપ પધારો રાજકુમાર, બીજો હતો, એને પૂછ્યું, આપ તો જાણતા જ હશે કે આપ કોણ છો ? એ જરા પેલા રાજકુમાર કરતાં નરમ હતો.

હું નગરશેઠનો દીકરો છું, અને મને થયું કે હું જે વાતો સાંભળું, સાંભળું તો આનંદ આવશે.

પેલા સાધકે કહ્યું - સારી વાત છે.

તમે બન્ને એવા છો કે તમે તમને જાણો છો, એટલે મારે કંઈ કહેવાનું રહેતું નથી.

પેલા ત્રીજાને પૂછ્યું, એ શાંત બેઠો હતો, ધર્મની મજા શાંતિમાં છે, આ જગતમાં ખરેખર બે કંઈ આનંદ દાયક હોય, સુખ દાયક હોય તો શાંતિ છે. પણ એ શાંતિથી મનમાં તોફાન ન હોય, મનમાં અજાણ ન હોય, મનમાં ઉલ્કાપાત ન હોય તો અને મનમાં બળતરા ન હોય તો મજા આવે છે. પણ જેના મનમાં ઉલ્કાપાત છે તેને તો શાંતિ સ્મશાન જેવી લાગે છે. એને થાય કે કોઈને લાવો કોઈ ન હોય તો રડીઓ ચેન્ન કરે, અવાજ બેઠાં છે: એકલો પડી ગયો, બે બે તમે એકલા નહિ જાઓ, કંપની બેઠાં છે.

મંદિરમાં જાઓ તો કંપની, તીર્થમાં જાઓ તો કંપની, ધર્મ ધ્યાન કરવા જાઓ તો કંપની. તમને બીક છે કે બે એકલો પડ્યો તો અંદરથી આવાજ આવશે કે હું કોણ છું? એ તો આપણને પાલવે નહિ, આપણે જાણીએ છીએ કે આપણે ક્યાં છીએ? શાંતિ ગમતી નથી. શાંતિ ક્યારે ગમે કે જ્યારે મન શાંત થાય, ત્યારે એવી શાંતિ ગમે, પછી અવાજ ગમે નહિ. ધાંધલ ગમે નહિ, અને એ અવસ્થા પ્રાપ્ત થાય પછી એકલા બેઠા હોય તો રાજી રાજી થાઓ, કોઈ આવી જાય તો જરૂર વાત કરો. પણ ન આવે તો તેને માટે Craving નહિ કરો. આપણે તરવરાટ છે, ઝંખના છે, કોઈ સાથે આપે, કોઈ આવે કોઈ મારી એકલતા દૂર કરે, આ એકલતા આપણને ખટકે છે. ખરી વાત તો એ છે કે એકલતા આનંદ આપે એવો મૌનથી શાંત બેઠો છે આ પચાત્યું છે. હું કહું છું કે આ વસ્તુ આપ થોડીક સમજી લેશો, તો પછી આઠ વ્યાખ્યાન સાંભળશો કે પંદર વ્યાખ્યાન સાંભળશો, તો તમે એમ કહેશો કે હવે અમને દ્રષ્ટિ મળી ગઈ છે. મહારાજ ચિત્રભાનુ ભલે હવે તમે બે વર્ષે આવો કે ગમે ત્યારે આવો પણ હવે આ વસ્તુ તો અમે ખરાબર પચાવી છે, અને એમ આવવું બેઠ્યું, આ સ્મૃતિના ખારણા જેવું ન હોય, ખાંધ્યું હોય ત્યાં સુધી રહે અને પછી છોડ્યું એટલે ખસ ઉછળે. મહારાજે લાવો, સાધુઓ લાવો એ કોઈ ખોટી વાત નથી. સાધુઓને સાંભળવા, તે પણ સારી વાત છે, અને તમારી માંગણી પાછળ ભાવ સુંદર છે, તમારી માંગણીને વધાવવા જેવી છે. પણ માણસે એવી અવસ્થા કેળવવી પડે છે. સંજોગ ન મળ્યો, નિમિત્ત ન મળે, એવું ન મળે તો પણ પોતાનું બેલન્સ ટકાવી રાખે છે. એવું તો નથી કે રોજ મળ્યા કરે એવી તો પળો આવી જાય છે, એવી પળોમાં કોઈ કહેનાર નથી હોતું, અને પ્રલોભનના પ્રસંગો એકાન્તમાં જ મળે છે. એ વખતે કોણ કહેવા આવે? કોણ સાધુ આવે? કોણ ભગવાન આવે? અંદરનો ભગવાન તો બેઠેલો જ છે. પણ એ અવસ્થા કેળવવા માટે થોડીક પ્રેક્ટીસ કરવી પડે છે. અને અહીં થોડાંક દિવસો જ આપણા નકકી થશે તે તમને મળશે. બે તે થોડાંક દિવસોમાં આ અવસ્થા

કેળવી શકશો તો તમને લાગશે કે તમારા જીવનનું ભાથું મળી ગયું, એક ખજાનો મળી ગયો. અને તમે કહેશો કે નહીં મને રસ્તો જડી ગયો. અને એ રસ્તો મેળવવા માટે આપણે થોડીક શાંતિ કેળવવી પડશે. આથી જ ગુરૂએ ત્રીજી શાંતિ બેઠેલાને કહ્યું “હે! ભાઈ, આ બે બાંધી ગયાં. તું કેમ બેઠેલો નથી? તું કોણ છે?” પેલાએ હાથ બેઠીને કહ્યું ભગવાન, હું કોણ છું તે હું જાણતો હોત તો હું તમારી પાસે શું કરવા આવત? હું જાણતો નથી અને એ જાણવા માટે તો આપની પાસે આવેલ છું.” ગુરૂએ કહ્યું, “તું સાચો માણસ છે. તું એક ખરેખરો જ્ઞાસુ છે. પેલા બે આવ્યાં તે પોતાની જાતને જાણતાં હતાં. એક કહે હું રાજકુમાર છું, બીજો કહે હું નગરશેઠનો દીકરો છું. પણ આ કહે છે કે હું જાણતો નથી એટલે જાણવા આવ્યો છું. પાત્ર જ્યારે ખાલી થાય તો ભરાઈ જાય છે. પણ અંદર ભરી ભરીને જઈએ તો શું ભરાય? આપણે ભરીને જઈએ, દેખાવ કરવા જઈએ, કેટલીકવાર અમે કેટલું બધું જાણીએ છીએ તે ખતાવવા જઈએ. ત્યારે રેડનારો રેડ્યા કરે પણ એટલું બધું ભર્યું હોય કે ઉપરથી ચાલ્યું જાય છે. માટે જ્યાં જ્યાં જવું હોય તો ખાલી જ જાઓ. આપ ખાલી થઈને નહી જાઓ તો કંઈ લઈને નહીં આવો. એમાં નુકશાન કોઈને નથી. બે હું જાણું છું એમ કરીને જશો તો રેડનાર રેડ્યા કરશે, પણ એ ચાલ્યું જશે. તમારા પાત્રમાં કંઈ નહી આવે. અને જીંદગીમાં જ્યારે અમૃત રેડાતું હોય ત્યારે અંદર ભરીને કંઈ જવાની જરૂર નથી. કારણ કે પાત્ર તો એટલું જ છે. પાત્ર ન મોટું થાય કે ન તે નાનું થાય. પાત્ર ખાલી રાખીએ તો ભરાઈ જાય અને ભરેલું રાખીએ તો ઉપર થઈને ચાલ્યું જાય. આપણે બે જાણકારીનો ગર્વ કરીને જઈએ, ભરીને જઈએ તો રેડનારો તો રેડશે પણ આપણી પાસે કંઈ નહીં રહે એટલે હું આપને કહું છું, be a good listener પહેલાં તમે સારો શ્રોતા થાઓ. બીજું કંઈ નહીં પણ ખાલી શ્રોતા થાઓ. અને જ્યારે શ્રોતા થાઓ ત્યારે સાંભળ્યા જ કરો. તમે તેની Argue ન કરો, દલીલ ન કરો એની સામે એમ ન કહો કે આ મહારાજ તો જાનનું કહ્યું, વૈષ્ણવનું કહ્યું, આ બ્રાહ્મણનું કહ્યું. આ અહીંનું કીધું, આ આગમનું કીધું, કારણ કે તમે

એકની સામે કહે એટલે આ જૈનનું છે એટલે મારે કામનું નહીં, આ મહાવીરનું છે એટલે મારે સાંભળવાનું નહીં. જ્યાં આ દિવાલ આવી ગઇ, ટકરાઇને વસ્તુ પાછી આવે છે. આ આપણું કોઈનું નથી હું આપને ખાતરીથી કહું છું આ પરમાત્માનું છે. આ જે પરમતત્વ પામી ગયા એનું છે. એટલા માટે સૌ જ્ઞાનીઓનું છે. ખસ ખાલી થઈ જાઓ અને એકાગ્રતાથી સાંભળો. શાંત થઈ જાઓ ખીજી બધી વસ્તુઓને ભૂલીને એકરાર થઈને સાંભળો, તમારા મન ઉપરા વિચારો ઉપર, તમારા આવેશો ઉપર આ એવું મલમપટાનું કામ કરે છે કે ધીમે ધીમે અંદરના તોફાનો, આવેશો શાંત બની જાય છે. એ શાંત બને છે ત્યારે અંદર આપણે ભરી શકીએ છીએ. આ તત્ત્વજ્ઞાન અંદર ઉતારી શકીએ છીએ. એટલે એણે પણ કહ્યું કે હું જાણતો નથી. હું બે દેહનો ગર્વ લઈને જાઉં. ફલાણું મારું નામ છે, ફલાણું મારું ગોત્ર છે, ફલાણી મારી કામ છે, ધર્મ છે, સંપ્રદાય છે. આ બધું ખુબ ભરેલું હોય તો હવે ક્યાં સમાય ? એવા માણસોને બે કહેવા જાઓ તેમાં જરા પણ સમાય નહીં કારણ કે એ લોકો એટલા ભરેલાં હોય છે. અંગ્રેજીમાં જને Saturation Point કહે છે. જે માણસ અહંથી ભરેલો છે પછી તે દેહને, કુળને, જાતને કે આવડતને અહં હોય એ માણસ બહુ દુઃખી છે. કારણ કે કેટલો બધો ભાર ઉપાડીને તે જાય છે એટલે આપણે ખાલી થવાનું છે. આ માણસ એટલો બધો ખાલી છે કે તે પોતે કોણ છે એ પણ જાણતો નથી. પેલા સંતને થયું આ પોતાની કંઈ એળખાણ આપતો નથી. જરાયે જણાવતો નથી. તળિયું દેખાય છે. સાવ ખાલી છે. યુરુએ કહ્યું કે તું એવડું પાત્ર લઈને આવ્યો છે કે કંઠાય આખો મને સમાવી દેશે એણે કહ્યું ‘ભગવાન, જેટલું અપાય એટલું આપો. અને મારે એ દિશામાં જવું છે. એ દિશામાં જરા આંગળી ચીંધો, કોઈ પણ સાધુ, કોઈ પણ ગુરૂ, કોઈ પણ શાસ્ત્ર કે કોઈ પણ

ભગવાન આંગળી ચીંધવા કરતાં વધારે શું કરવાનાં છે ? ચાલવાનું તો તમારે છે કોણ ચલાવવાનું છે ? પોતાને જ ચાલવાનું છે. આ એક એવો માર્ગ છે જ્યાં ચાલ્યા વીના પહોંચાય નહીં. અહીં ડોળીઓ કામ લાગતી નથી. પોતાને ચાલવું પડે છે. ગુરૂઓ ચલાવે કે ‘ચલ ખચ્યા તેરા કલ્યાણ હો જાવેગા’ પણ એ બહુ Dangerous છે. એમ કહેનારા માણસો તમને મુચ્છાં આપી રહ્યા છે. ‘ચલ ખચ્યા કલ્યાણ હો જાવેગા’ તો પછી થોડાનું શું કરવા કલ્યાણ કરે છે ? આખી દુનિયાનું કલ્યાણ કરને ભાઈ. પણ ના એવું નથી થતું અને આ ભ્રમ છે. જે જુદી જુદી વાતો સાંભળી છે કે કૃષ્ણ માટે વૈકુંઠનું વિમાન આવ્યું અને ખીજી રહી ગયાં. ના એ બધી કિવદંતીઓ છે, રૂપકો છે. એ બે વિમાન હોય તો પોતાનું જ છે અને એ વિમાન માટે પોતાને ચાલવું પડે છે. અને એ જ્યારે પોતે ચાલે છે ત્યારે પોતાની સાધનાથી જે મળે છે તે અદ્ભુત મળે છે. તો આપણે એ સમયમાં એજ વિચાર કરવાનો કે પેલો શિષ્ય એટલો ખાલી થઈને આવ્યો છે એ કહે છે કે ખસ જરા આંગળી ચીંધો, હું ચાલવા માંડીશ. (કમશઃ)

પૂ. શ્રીના દર્શનાર્થે અને પર્યુષણની આરાધના કરવા અત્રેથી મોખ્યાસા ખાવીસ ભક્તોનું પ્રયાણ.

પૂ. શ્રીએ જોખ્યાસામાં પર્વની આરાધના કરવી પણ ભક્ત મંડળે ડીવાઈનના હોલમાં આઠ દિવસ પર્વના વ્યાખ્યાનેની ટેપોમાં પૂ. શ્રીની વાણી દ્વારા શ્રવણ કયું હતું. પૂ. શ્રીના ફાટા આગળ કલપશુત્ર વહોરાવ્યું, પુજના ઘી ઝોલાયા, જ્ઞાનપુજન થયું અને દરેક દિવસે રૂપિયા, શ્રીફળ અને શાકરની ભક્તોએ પ્રભાવના કરી. પર્વની આરાધના કરી. દર રવિવારે સવારે સાડા નવથી ઉપરના સ્થાનમાં આફ્રિકાના પ્રવચનની ટેપો મુકાય છે.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર દેરાવાસી સંઘ, મોમ્બાસા

સંવત ૨૪૯૭ ના ભાદરવા શુદ્ધ ૫ ના ગુરુવાર તા. ૨૬-૮-૭૧ ના

પૂ. મુનિશ્રી “ચિત્રભાનુ” મહારાજની વિદાય સમયનું

શ્રી સંઘના પ્રમુખ શ્રી જીહાલાલ દેવચંદ શાહનું પ્રવચન.

પૂ. વંદનીય, મુનિશ્રી “ચિત્રભાનુ” મહારાજ, પૂ. વડિલો, બહેનો તથા ભાઈઓ.

સ્મરણપટ ઉપર ૫૪ દિવસ પહેલાનું દશ્ય આજે તરવરે છે. મંગળવાર તા. ૬-૭-૧૯૭૧નો શુભ દિવસ હતો અને લગભગ સંધ્યાના સમયે, આપણે સહુ હૃદયના ઉમળકાભેર પૂ. મુનિશ્રીનું સ્વાગત કરવા આજ સ્થળે એકત્રીત થયા હતા અને આપણી અંતરની ભાવના, સાગરના મોજની જેમ ઉછળી રહી હતી. શ્રી સંઘના આવક-આવિકા તથા અન્ય ભાવિકોના હૃદયમાં પૂ. મુનિશ્રીના પ્રથમ દર્શનથી ધાર્મિક લાગણીઓ અને પ્રેમના પૂર બે કાઠે વહી રહ્યા હતા. તે સમયના એ સ્વાગતના હર્ષના સ્થાને આજે પૂ. મુનિશ્રીની વિદાય સમયે આપણા હૃદયો કંઈક શોકની લાગણીઓ અનુભવે છે, પરંતુ માતૃ-પિતૃ તથા ગુરુદેવના અંતરના અમીના છાંટણાં જ હોય, તેનો ધરવ ન થાય કે તેના વરસાદ ન વરસે.

વરસાદ વરસે તેમની અનુભવવાણીના, વહેણું વહે તેમની જ્ઞાનગંગાના, તેમાંથી પીવાય એટલું પીઓ, ઝીલાય એટલું ઝીલો.

મને આત્મસંતોષ છે કે તેમની અનુભવવાણીના જ્ઞાનામૃતના પાન તો આપણે સહુએ ખોખે ખોખે પીધાં છે. પણ એ જ્ઞાનામૃત આપણા જીવનમાં કેટલું પચાવીએ છીએ તે આપણી પોતાની પાત્રતા ઉપર અવલંબે છે અને આપણી સુષુપ્ત આત્મશક્તિને કેટલી જાગૃત કરી શકીએ છીએ એ આપણા પુરુષાર્થ ઉપર અવલંબે છે.

જીહાલસોયા માતાના એકના એક પુત્રના પરદેશ ગમનથી જે લાગણી માતાના હૃદયમાં ઉદ્ભવે એ લાગણી આજે આપણા અંતરની છે અને એ ઉંડા અંતરની આપણા

“ચેતન”ની લાગણી પુદ્ગલરૂપી શબ્દોથી કેવી રીતે વ્યક્ત થાય? પૂ. મુનિશ્રી તો સંસારી નથી પણ સંતની ભૂમિકાએ પહોંચેલા જાગૃત આત્મા છે. ચિંતન દ્વારા સાર-અસારનો તાગ મેળવ્યો છે. એમના માનસપટમાં પુરુષાર્થથી મેળવેલા જ્ઞાન પ્રકાશના બળ વડે શુભ-અશુભ લાગણીઓને વેદવાનું સામર્થ્ય છે, આત્મબળ છે. પોતે એક જગતના પ્રવાસી છે અને મનુષ્ય જીવનનું ધ્યેય આત્માને ઉદ્ધર્વાગમી બનાવવાનું છે. એ સત્ય તેમણે જાણ્યું છે અને તેને પચાવી જીવનપંથની આગે કૂચ કરી રહ્યા છે, જેથી સંસારી મોહમાયાની લાગણીથી પર છે.

આજના વિદાય પ્રસંગે હું પૂ. મુનિશ્રીને શ્રી સંઘ વતી વંદના કરું છું. તેમણે અમારા, આમંત્રણને સ્વિકારી, અત્રે પધારી, આપણને અજ્ઞાનરૂપી અંધકારમાંથી દિવ્ય પ્રકાશ લાવવાનો સાદો અને સરળ ધોરી માર્ગ બતાવ્યો છે. તેમની ભાષામાં કહું તો જીવનરૂપી બાગને સ્વર્ગસમ બનાવવા માનવતાના ઉચ્ચ ગુણો સમજી, જીવનમાં ક્રમે ક્રમે આચરી દુર્ગાના વમળમાં ખેંચતા કામ, ક્રોધ મોહ અને માયાને તજીને માનવમાંથી પૂર્ણ માનવ બનવાના પંથ તરફ પગરણ માંડીએ. તેમના ભગીરથ પ્રયત્નને આપણે સફળ બનાવીએ અને આ દેશમાં જેમના પગલાં અશક્ય ગણાય તેને શક્ય બનાવી સત્યને સાદી સીધી મધુર શૈલીમાં આપણને બોધ આપ્યો કે “તમારા જીવન બાગમાં સદ્વિચારરૂપી બીજના વાવેતર કરો, પ્રેમ, કરુણા, મૈત્રી અને ક્ષમા ભાવનાના જળથી છોડને ઉછેરી, અને સદ્ગુણની માવજત કરી, જીવનબાગના માળી બનો, પછી જીઓ કે એ બાગ કેવો સુંદર રીતે ફૂલેફાલે છે.”

છેલ્લે આજના વિદાય પ્રસંગે હું અંતરના ભાવથી શ્રી સંઘની કાર્યવાહી સમિતિ તથા સમસ્ત

સંઘના આવક-આવિકાઓવતી પૂ. મુનિશ્રીને વંદના કરું છું. ઉપરાંત શ્રી સંઘ વતી શ્રી વિસા ઓશવાળજ્ઞાતિ, નાઈરોબીનો તથા તેમના ઉત્સાહિ કાર્યકરોનો, આ સંઘને પોતાનો જ માની એકત્વની ભાવનાથી પૂ. મુનિશ્રીના અત્રેના પ્રવાસને ખૂબ જ સફળ બનાવ્યો છે, તે બદલ અંતઃકરણથી આભાર માનું છું. શ્રી સંઘની જે ભાવના હતી તે સાકાર થઈ છે. આજે મારા વડિલો તથા હું આત્મસંતોષ અનુભવીએ છીએ કે પૂ. મુનિશ્રીની અમૃતસમ મીઠી શબ્દવૃષ્ટિથી આપણાં અંતર લીલા અને પોચા તો જરૂર બન્યા છે એવું હું નમ્રપણે માનું છું.

શ્રી સંઘની પૂ. મુનિશ્રીને નમ્ર પ્રાર્થના છે કે

આપે અત્રે આવીને બધું જોયું છે અને અનુભવ્યું છે કે તેમના માત્ર બે માસના ટૂંકા પ્રવાસમાં કેન્યા, યુગાન્ડા અને ટાન્ઝાનીયામાં વસતા વિશાળ સમુદાયની જ્ઞાન-પીપાસા બુઝાણી નથી, જેથી ફરીથી પૂરો સમય લઈને તેમના વાવેલા બીજે શુભ પ્રગતિ કરી છે તે નિહાળવા ફરીથી પધારે, એજ મારી અને સર્વની નમ્ર વિનંતી છે.

પૂ. મુનિશ્રીની આગતા સ્વાગતા કરવામાં ઘણીએ ઉણપો રહી હશે તો ક્ષમાભાવે દરગુજર કરવા મારી નમ્ર વિનંતી છે. “સર્વે ભવ કર્મ શાસન રસી” ની તેમની ઉચ્ચ ભાવના સદા વીકસો એવી અભ્યર્થના.

શ્રી સંઘના મંગો શ્રી કેશવજી રૂપશી શાહનું આભાર દર્શન

પૂર્વ આફ્રિકામાં જૈનોના ઇતિહાસમાં પૂજ્ય મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજીની આ દેશની મુલાકાત સુવર્ણ અક્ષરે લખાશે, ફક્ત એટલું જ નહીં પણ આ દેશમાં વસતા જૈનોમાં અને જૈનેતર ભાઈ બહેનોમાં પૂજ્ય મહારાજશ્રીની યાદગીરી તેમના હૃદયમાં કાયમી ટકી રહેશે તેમ કહું તો જરા પણ અસ્થાને નહીં ગણાય.

પૂ. મુનિશ્રીએ અત્રે પધારી મૈત્રી, પ્રમોદ, કારુણ્ય ને માધ્યસ્થની ભાવનાને સાકાર કરી આત્મકલ્યાણ માટે આત્મ જાગૃતિ લાવવાની જે પાવક પ્રેરણા આપી છે તે બદલ તેઓશ્રીને શ્રી સંઘ વતી અને આપ સહુ વતી હું વંદન કરું છું તેમ જ તેઓશ્રીનું આ પ્રેરણા ઋણ વધતું જ રહે તેવી પ્રાર્થના કરું છું.

શ્રીશ્રુત મગનલાલ જાદવજી દોશીએ પૂ. મુનિશ્રીને ઉતારાની વ્યવસ્થા કરી આપવા બદલ તેમજ તેમના કુટુંબીજનોએ શ્રી સંઘની જે આગતા સ્વાગતા કરેલ છે તે બદલ દોશી કુટુંબનો હું હાર્દિક આભાર માનું છું.

છેલ્લે શ્રી સંઘના હોદ્દાદારો, કાર્યાવાહી સમિતિના સભ્યો, શ્રી સંઘના સર્વ ભાઈ-બહેનોએ,

આસાનંદવાળા શ્રી માણેકચંદ જીતરાજ શાહ અને તેમના મદદનીશો તેમજ સ્વયંસેવકો, ગર્લર્સ ગાઇડસ અને સ્કાઉટસોએ આ મહાન કાર્યમાં જે સાથ અને સહકાર આપેલ છે તે બદલ દરેકનો જેટલો આભાર માનું તેટલો ઓછો જ છે.

મોઝામ્બિકાની હિન્દી જનતાએ તેમજ બહારથી પધારેલા મહેમાનોએ પૂ. મુનિશ્રીના પ્રવચનોમાં હાજરી આપી પ્રસંગને શોભાવેલ છે તે સર્વેનો હું જાહેર આભાર પ્રદર્શિત કરું છું.

પૂ. મુનિશ્રી, આપની આગતા સ્વાગતા કરવામાં આપશ્રીને અમારી ઘણી જ ત્રુટિઓ જણાઈ હશે, તો તે બદલ હું આપશ્રીની ક્ષમા યાચું છું, અને આપ અત્રેથી યુરોપ અને અમેરિકાના પ્રવાસે જઈ રહ્યા છો ત્યારે આપની આ યાત્રા સંપૂર્ણ સફળ થાય અને વિશ્વના અન્ય ધર્મોની હરોળમાં જૈન ધર્મનો વિશેષ ફેલાવો થાય અને તે દ્વારા અનેક આત્માઓ કલ્યાણ માર્ગના પથિક બને તેવી અભ્યર્થના.

વોસા ઓશવાળ જ્ઞાતિ, નાઇરોબી

પૂ. મુનિશ્રી ચિત્રભાનુ મહારાજ વિદ્યાય સંમેલન

પ્રેસિડન્ટ : કાંતિલાલ નરશી શાહ

તા. ૨૯-૮-૧૯૭૧

પૂ. મુનિશ્રી ચિત્રભાનુ મહારાજ, માનનિય મહેમાનો, સજ્જનો, સન્મારીઓ અને વહાલા બાળકો, હજી જ્ઞાનની અમારી પ્યાસ છીપાણી નથી, અમારા અંતર આત્માને અમૃતનું સિંચન થયું નથી ત્યાંતો મધે ધનુષ્યની જેમ એક ચમકારો આપી પૂ. મુનિશ્રી આપ અમારી વચ્ચેથી વિદ્યાય લઈ રહ્યા છો. આ વિદ્યાયની વેદના, આ વિદ્યાયની જુદાઈ, આ વિદ્યાયની ખુદાઈ કયા શબ્દોમાં આલેખવી એ મારા માટે એક અશક્ય કર્તવ્ય બની રહ્યું છે, કયા શબ્દોમાં અમારી ભાવનાઓ અને લાગણીઓને વ્યક્ત કરે, ફક્ત જૈન સમાજ નહિ, અહીંના માનવ સમાજ ભીનાહિયે વિલાપ કરી રહ્યો છે, હકિકતમાં અમારી વ્યથા વ્યક્ત કરવા માટે શબ્દની શોધમાં હું ભટક્યો. પણ અફસોસ, મળ્યા નહિ.

અહીંના લગભગ પ્રત્યેક માનવી એના હૈયામાંથી કહી રહ્યો છે કે પૂ. મુનિશ્રીની અહીં જરૂરીયાત ઘણા વર્ષો પહેલાં હતી, હું માનુ છું કે જ્યાં સુધી આપણા પુણ્યદય ન થાય ત્યાં સુધી આપણે એ પવિત્ર વાણી અને દિવ્ય જ્ઞાનના અધિકારી બની શકતા નથી, મારા ખૂબજ નમ્ર મત મુજબ આપ ખરેખર કાળના એવા યોગદીયે આવ્યા છો કે જ્યારે કોઈપણ સમય કરતાં આપની અહીં અમને વધુમાં વધુ જરૂરીયાત છે, ફક્ત જૈનોજ નહિ, પણ જૈનેતરો પણ આજે કટોકટીની એક અગ્નિ પરીક્ષામાંથી પસાર થઈ રહ્યા છે, સામાજિક, સાંસ્કૃતિક અને ધાર્મિક અસ્મિતા ઓશરી જતી હોય એવા એંધાણ યોગમ દષ્ટિપાત થઈ રહ્યા છે, પ્રત્યેક પુરૂષ અને સ્ત્રી પોતાને પ્રશ્ન પૂછી રહ્યા છે. હું કેણુ છું? મારું કર્તવ્ય શું છે? મારી મંઝીલ શું છે? ચાલુ ચિંતામાં આના પ્રત્યુત્તરો જરૂર હશે, પણ આજના માનવીને એ પ્રત્યુત્તરોમાં કયાંય સત્ય, શિવ અને સુંદરમની તૃપ્તિ થતી નથી. આપના આગમનથી ઘણા બધા લોકોને પોતાના પ્રશ્નોના પ્રત્યુત્તરો મળી ચૂક્યા છે, જીવનમાં દૃષ્ટિ મળી ચૂકી છે. જીવન સફરની કેડી ઉપર પ્રકાશ પથરાયેલો છે. લોકો ખરેખર એક અલૌકિક અને

અવર્ણનિય તૃપ્તિ અનુભવી રહ્યા છે.

ક્રાંતિ વિકાસની એક કડી છે અને સત્યના દરેક શોધકને ક્રાંતિ કરવી જ પડે છે, આપે પણ પચીસો વર્ષમાં અવનવી અને અદ્ભૂત ગણી શકાય એવી એક મહાન ક્રાંતિ આરંભિ છે, જગતના ઇતિહાસમાં જે સૌથી મહાન ધર્મ મનાય છે એ ધર્મનું રહસ્ય જગત અને જનતાને પીરસવા માટે આપ અલખ નિરંજન બની જે જ્યોત પ્રગટાવી રહ્યા છો એ ખરેખર સુવર્ણ અક્ષરે અંકિત બની જશે. વિશ્વમાં આજે ચોતરફ હિંસા, લડાઈ, વેરઝેરના વાદળો વિટળાયેલા છે ત્યારે ભગવાન મહાવીરનો મહાન સંદેશો એક માત્ર દવા છે એમ કહી આપ જગતમાં વધારેને વધારે શાંતિ સ્થપાય, લોકો વધુમાં વધુ અહિંસક બને, સત્યનો માર્ગ સાચવે એ માટે આપે જે ભેખ લીધો છે એ હિંસાજે ભૂત અને વર્તમાનના મહાન આત્માઓ વચ્ચે આપે સ્થાન મેળવ્યું છે. આવતી કાલેના ઇતિહાસ આ હકિકતને જગતની એક મોટામાં મોટી મહાન સુઘટના તરીકે આલેખશે એમાં મને જરાયે શંકા નથી.

આપનો ઇતિહાસ લખાશે ત્યારે આ નાનકડા માનવી માટે એક નાનકડી કવિતા લખાયા વિના રહેશે નહિ. આફ્રિકાના અહોભાગ્ય શક્ય બન્યા હોય તો તેનો સૌથી વધુ યશ મોખ્યાસાના જૈન સંઘને આભારી છે, અમારા સમાજ વતી હું સંઘનો આજે જાહેરમાં હૃદયપૂર્વક આભાર માનું છું. સાથે સાથે નાઇરોબીના શ્રી ઓશવાળ મહીલા મંડળ, ઓશવાળ યુવક મંડળ અને અન્ય માનનીય ભાઈઓ તથા બહેનો જેમણે રાત દિવસ સતત કામ ધંધા તરફ જોયાં વિના મોગ આપ્યો છે, વ્યકિતગત નામો લેવા જતાં નામાવલિ લખાય બય એટલે સામુહિક રીતે એમનો સૌનો આભાર માનુ છું. અન્ય ભાઈઓ અને બહેનોએ અમારા આયોજનમાં અમોને જે સાથ અને સહકાર આપ્યો છે સૌને હું ખરેખર ધન્યવાદ આપુ છું અને સૌનો આભાર માનુ છું.

છેલ્લે સૌથી વધારે આભાર મારે મારા સાથીદારો એટલે કે વીસા એાશવાળ જ્ઞાતિ, નાઈરોબીના હોદ્દેદારો, કાર્યવાહી સમિતિના માનદ સભાસદો, ટ્રસ્ટી મહાશયો અને અન્ય માનદ કાર્યકર્તાઓનો માનવાનો છે કે જેમના સતત અવિરત, જહેમત, ખંત અને ખેલદીલી વગર પૂ. મુનિશ્રીનો આખોય કાર્યક્રમ આટલી હદે સફળતા પ્રાપ્ત નજ દરત.

મારા સાથીદારો મારા હિરચીર છે અને ફરીવાર હું હૃદયના ઉંડાણેથી એ સાથીદારોને નમન કરું છું અને ઉંડા ભાવોથી એ સૌને આ ઐતિહાસિક ઘટનાને સંપૂર્ણ રીતે સફળ બનાવવા માટે ધન્યવાદ આપુ છું.

પૂ. મુનિશ્રી ઘડીયાળના કાંટાઓ એનું કામ કર્યે જાય છે. આપે કહ્યું છે એ મુજબ જીવનો વર્ષાથી ભરવા કરતાં વર્ષાથી જીવનો ભરવા અમે સૌ પ્રયત્ન કરીશું. અમારા હૈયામાં આપે પ્રજાધેલા મીઠા સંસ્મરણો જીવનના અંતસુધી જાળવી રાખવા અમે આજથી કટિબદ્ધ થઈશું.

આપનો સંદેશો માનવી ધારે તો જીવનની હરેક પળમાં અપનાવી શકે તેમ છે, જીવનના દરેક ક્ષેત્રે માનવી ધર્મમય રહી શકે છે, ધર્મ અને જીવનની અન્ય પ્રવૃત્તિઓ જુદી નથી, પણ એક બીજાની પુરક છે.

આવતા સમયના એંધાણો એાળખી આપે જે આત્મદીપ પ્રગટાવ્યો છે એ દીપની દીપિકા અમે હંમેશાં હંમેશાં ઝળઝળિત રાખવા નમ્ર પ્રયાસ કરીશું; હકીકતમાં અમે આપને આજે વિદાય આપવા ભેળા નથી થયા પણ અમારા હૈયામાં જાડે જાડે જે લગન અને ભકિત ભર્યા છે એ સઘળી શુભેચ્છાઓ સાથે અમે આપને ફરીને વહેલા વહેલા પધારજો એવું આમંત્રણ આપીએ છીએ.

નાઈરોબી સમાજ વતી હું આપને કોટી કોટી વંદન કરું છું અને શક્ય તેટલી વહેલી તકે ફરીવાર અહીં પધારવા અમારામાં રહી ગયેલા અધારાઓને ઉલ્લેચવા હૃદયપૂર્વક ફરીથી આમંત્રણ પાડવું છું. એ પ્રેમાંજલી, શ્રદ્ધાંજલી, અને ભવાંજલી સાથે પૂ. મુનિશ્રી આપને અમારા ફરી ફરીને કોટી કોટી વંદન હો.

મહાન તપસ્વી મુનિશ્રી બલભદ્ર સાગરજી મહારાજ

પરમ પૂજ્ય તત્ત્વચિંતક ગુરુદેવ શ્રી ચંદ્ર-પ્રભસાગરજી મહારાજ (ચિત્રભાનુ) નું વિદેશગમન થવાથી તેઓશ્રીના અંતેવાસી તપસ્વી મુનિ બલભદ્રસાગરજીનું ચાતુર્માસ કોટ શાંતિનાથજી ઉપાશ્રયમાં કરવાનું નક્કી થયું, તેઓની આ વર્ષે શ્રેણિતપ કરવાની ભાવના હતી, અને પૂ. ગુરુદેવ પરદેશ પધારે તે પહેલાંજ વાસક્ષેપ નંખાવી તપનો પ્રારંભ કરેલ હતો. તેઓશ્રીએ બધી મોટી તપશ્રયાઓ કોટના ઉપાશ્રયમાંજ કરી છે તેથી તેમની ભાવના કોટમાંજ રહેવાની હતી. આ વર્ષે કોટના ઉપાશ્રયમાં સાહિત્ય ભૂષણ મુનીશ્રી કસ્તુર સાગરજી આદિ ઠાણાઓનું ચાતુર્માસ નક્કી થયું હતું, તેમાં તપસ્વી મુનિ બલભદ્રજી પધારતાં સોનામાં જાણે સુગંધ ભળી ગઈ.

પ્રત્યેક તપની પાછળ પુણ્યહુતિ પ્રસંગે તેઓશ્રીના કુટુંબી સ્વજનો તરફથી, શાંતિ સ્નાત્ર આદી મહોત્સવો ઉલ્લાસ પૂર્વક કરવામાં આવે છે, હાલનું શ્રેણી તપનું પારણું આસો વદી ૧૧ના રોજ આવશે. આવા તપસ્વી આત્માને અમારા કોટી વંદન હો.

VISA OSHWAL COMMUNITY, NAIROBI

8 p.m. Sunday 29th August, 1971

HIS HOLINESS MUNISHRI
CHITRABHANU,

LADIES, GENTLEMEN AND
CHILDREN

I will start with a short prayer

"May the sacred stream of amity flow
forever in my heart,
May the universe prosper, such is my
cherished desire."

I bow to you your Holiness.

The dreaded hour has arrived! We are
meeting here tonight, with a very sad heart,
to bid farewell to our Munishri Chitrabhanu
who is leaving East Africa on a very com-
mendable mission to Europe and America
to preach and propagate teachings of Jainism.

The first Munishri of Jain Religion ever
to grace this part of the world has won hearts
of thousands. I have had been fortunate to be
with him for a great many occasions and to
earn a lot in my own humble way. He has a
magnetic personality with a transparent soul.
In his presence one feels peace and tranquility
and he is always ready to help the needy with
ruthful and untainted advice.

The great Monk is open to the aspirations
of the youth and he is aware of the vibrations
of the modern technological age. He is a

scientist. His approach to religion is to go for
the ultimate, without getting bogged down in
the rituals.

His message of Amity, Appreciation,
Compassion and Equanimity is the main tenet
of our great religion, Jainism. He is an embo-
diment of these virtues.

I am quite aware of a great opposition
to his overseas travel in India. The contention
is that an important tenet of our Holy
Scriptures is broken. I am not the one
to judge the issue but what dismays
me is that all those people who think
they know Jainism well, to my simple-
-mind, are breaking very many tenets, of
Jainism. The opposition is apparently
vehement, emotional and with the intention to
hurt. They seem to have forgotten that
our conduct, (especially the conduct of
Sadhus) in life should be guided by
four principals namely, Amity, Apprecia-
tion, Compassion and Equanimity.

May we all have compassion to these
souls.

Your Holiness we are grateful to you,
Sir, for bringing the light of Jainism to us.

I will like to take this opportunity to
express my thanks to the Kenya Police, other
Government Officials, all other persons who
have helped to make Munishri's stay in East
Africa comfortable and pleasant.

RAVINCHANDRA J. SHAH

HON. SECRETARY

P. O. BOX 638, NAIROBI

VISA OSHWAL COMMUNITY, NAIROBI.

પૂજ્ય શ્રીના આગમનની લાંડનમાં આતુરતા

(શ્રી રતીભાઈ ચંદેરીયા તા. ૨૧ તથા ૨૬ મીના પત્રમાં લખે છે તેના આધારે.) તમારા તરફથી પૂ. શ્રીના પુસ્તકો, જીવન ચરિત્ર મળ્યું છે, ત્યારબાદ તાત્કાલિક એક મીટિંગ બોલાવી અને પૂ. ગુરુદેવ શ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી (ચિત્ર-ભાનુ) ના સ્વાગત માટે, પ્રેસ કોન્ફરન્સ, બી. બી. સી. પોસ્ટરો છપાવવાનો નિર્ણય કર્યો છે, લાંડનમાં અને આબુખાબુના પરાઓમાં વસતા જૈન તેમજ હિંદુસ્તાનના અન્ય-ભાઈઓને પૂ. શ્રીની વાણીનો, દર્શનનો સંપૂર્ણ લાભ મળી શકે તે વ્યવસ્થા કરવી.

મેં ગરવી ગુજરાત પત્રિકામાં પૂ. શ્રીના જીવન અને કવન સાથે લાંડનની ધરતી પર આવાગમનની પૂરતી માહિતી આપી હતી, અને તે પ્રસિદ્ધ થઈ હોવાથી U. K. માં વસતા આપણા બંધુઓને ઘણી ઉપયોગી થઈ છે, તેમાં શ્રી નવનીતભાઈ શાહે જે મદદ કરી તે માટે હું આભાર વ્યક્ત કરું છું.

શ્રી જૈન ફેલોશિપ સેન્ટર જે ૧૯૭૦ પૂ. શ્રી પધાર્યા ત્યારે અત્રે ખુદલું મુકાયું હતું, તેના લેટર હેડ પર દરેક સભ્યોને ફેટા સાથે પત્ર પાઠવેલ છે.

અત્રેના આપણા રાજદ્વારી પુરુષો શ્રી Appa, Pant Dr. Basu અને Charity Commissioner વગેરેએ આમંત્રણ પૂ. શ્રીના સ્વાગત માટે સ્વિકારેલ છે.

કમિટીના મેમ્બરોએ નક્કી કર્યું છે કે, બસો ભાડે રાખી મોટા સમૂહમાં સેંકડોની સંખ્યામાં Air Port પર સૌએ સાથે પૂ. શ્રીનું સ્વાગત કરવા જવું.

પૂ. શ્રીના ફેટાઓ સાથે સેંકડો પોસ્ટરો આજે U. K. ના લાંડન શહેરમાં Distribute થયા છે.

સૌ મેમ્બરોએ કહ્યું કે પૂ. શ્રી આફ્રિકાથી અત્રે પધારે છે, ત્યાં તો ઘેર ઘેર લોકો તેમના દર્શન, સ્વાગત અને વાણીના શ્રવણ માટે ઘેલાં ઘેલાં બન્યા છે એને ખૂણે ખૂણેના ગામમાં એક બાણીતી વિભૂતી તરીકે પૂજાયા છે, તો આવખતે આપણે જૈનોએ પણ શીખ, સ્વામિનારાયણની સંસ્થાઓ અને Followers ની માફક ખૂબ તનતોડ મહેનત કરી, તેઓશ્રીનું સ્વાગત અને લાભ ઉઠાવવો જોઈએ.

શ્રી જૈન ફેલોશિપ સેન્ટર તરફથી મહાન ચિંતક પૂ. મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગર (મુનિ રત્ન ચિત્રભાનુ) એઓશ્રી આફ્રિકાનો પ્રવાસપૂર્ણ કરીને યુરોપ અને અમેરિકામાં ધાર્મિક કોન્ફરન્સ અને પ્રવચનો આપવા જતાં શ્રી ઓશવાળ એસોસિએશન ઓફ યુનાઇટેડ કિંગડમના આમંત્રણ સ્વિકારી લાંડન પધારશે, એમનો સત્કાર કરવા સહુને હાર્દિક આમંત્રણ છે.

Proper fellowship, proper discourse and a conscience fully awake are the three essentials needed every hour, every moment, to restrain the straying mind in its propensity to pursue the path of moral degeneration. This primary truth the self-devoted votary must ever keep in mind.

from : **Lotus Bloom**

by : **Chitrabhanu**

પતનના માર્ગે પ્રયાણ ઇચ્છતા મનને અટકાવવા માટે સત્સંગ, સદુપદેશ અને આત્મજાગૃતિની ક્ષણેક્ષણે ને પળેપળે જરૂરિયાત છે. આ વાત સાધકે સદા લક્ષમાં રાખવી જોઈએ.

‘સૌરભ’માંથી : ચિત્રભાનુ

With best wishes from :

**Ramnord Research
Laboratories Ltd.**

77, Dr. A. B. Road, Worli, Bombay 18.

**SHREE
JAIN FELLOWSHIP
CENTRE**

"NON-VIOLENCE IN ACTION" "RELATIVITY IN THINKING"

Sponsored by: MUNISHREE CHITRABHANU OF THE DIVINE KNOWLEDGE SOCIETY-BOMBAY

c/o 2, Sussex Square

London W2 2SJ

Phone: 01-723 6132

Mrs. P. Parikh,
C/o Divine Knowledge Society,
Queen's view, BOMBAY-6.

2nd September, 1971

Dear Prabhaben,

Further to my letter of 26th August, I am pleased to advise you that Munishri with two gentlemen from the Nairobi Sangh arrived on Monday noon; the plane being delayed for about four hours. There were almost about 500 to 600 people at the airport to receive and welcome Munishri which in itself is a phenomenon as to gather a crowd like this at the airport particularly when the community consists of businessmen who do not have the vision or appreciation of such visits. There was a bus load of people who travelled from Leicester, leaving Leicester early in the morning at 5-00 a.m. and reaching the airport at 8 a.m. All these people were patiently waiting for the plane to arrive which as I said above was already delayed for four hours.

Immediately after arrival, we drove to London when a meeting was arranged with Reverend Austin Williams of St. Martin's Church, Trafalgar Square, who was to introduce Munishri at the Press Conference the next day. No sooner this luncheon was over we then rushed to attend a lecture at 3.30 p.m. which was arranged by Oshwal Mandal under the auspices of Jain Fellowship Centre where there was a gathering of over 500 people. Everybody was simply pleased with Munishri's deliverance though short. Then there was a reception held at 7.30 p.m. to be followed by lecture in English at 8-30 p.m. at St. James Hall, 12 Gloucester Terrace, here again the hall was overflowing with people and this has been the position every day since thereafter.

Munishri will be delivering a lecture at Loughborough on Sunday and will be leaving for Hague on Monday morning.

Munishri has also been able to finalise his American tour and will be flying from Amsterdam direct to New York.

The arrival of Munishri has meant a lot to very many people as an occasion has arisen, at the airport or at the lecture hall, where people living in London for years all of a sudden meet each other, not having known their whereabouts until this time.

We had arranged to have a Garvi Gujrat issue of special suppliment and a write up in India Weekly as per copies enclosed.

Press Conference was fine though it did not satisfy me particularly because we were aiming for wider national coverage which was not possible due to the bank holidays and the skeleton staff at all newspaper offices.

I enclose photocopies of various. letters received and other publicity material.
I hope that you are well.

Yours Sincerely,
R. P. CHANDARIA

મુદ્રક, પ્રકાશક અને માનાર્હ સંપાદક શ્રી ચંદુલાલ ટી. શાહે, લિપિની પ્રિન્ટરી મુંબઈ નં. ૨ માં છપાવી, ડીસર્બન નોલેન સોસાયટી (દિવ્ય જ્ઞાન સંઘ) માટે કવીન્સ વ્યુ. ૨૮/૩૦, વાલકેશ્વર મુંબઈ નં. ૬ માંથી પ્રગટ કર્યું છે.